

The Voice of Canadian Slovenians

Glasilo

kanadskih Slovencev

Leto 12 - številka 1 - januar / februar 2008

Uvodna beseda

Minili so zimski praznični časi in z Novim letom smo začeli razmišljati o načrtih, ki jih bomo v prihodnjih mesecih poskušali uresničiti. Nekateri boste morda po dolgih letih spet obiskali svoj rojstni kraj, domovino svojih staršev. Nekateri boste po desetletjih trdega dela v Kanadi dočakali težko pričakovani čas upokojitve. Nekateri boste praznovali pomembne obletnice.

Tudi v slovenski skupnosti se z Novim letom začne nov krog načrtov. Društva v tem času navadno organizirajo občne zборе in z izvolitvijo novih članov v odbor zagotovijo novih moči za planiranje in izvedbo letnih prireditev, na katere želijo pritegniti čimveč mladine. Poudarek je povsod na mladini, kar pomeni tiho priznanje, da prvi generaciji Slovencev v Kanadi poenjujejo moči. Oglašča se skrb, kaj bo s temi slovenskimi otočki, ki so bili s tako ljubeznijo izoblikovani v slovenske društvene domove in letovišča, da bi Slovence vseh generacij medsebojno povezovali in jim utrjevali slovensko narodno zavest.

Razmere, ki so narekovala gradnjo slovenskih letovišč, so se močno spremenile. Potreba po slovenski družbi ni več tako aktualna, kot je bila včasih, saj so se slovenske priseljenke družine že kar dobro razrasle. Pripadniki druge generacije Slovencev imajo v Kanadi širšo mrežo sorodnikov in prijateljev tudi izven slovenske skupnosti. Kljub temu pa opazamo, da se s svojimi mladimi družinami, pa tudi z neslovenskimi partnerji ali prijatelji radi vračajo na slovenska letovišča, kjer so sami pred desetletji uživali svobodo, gostoljubje in veselo družbo, česar mestni parki ne morejo nuditi slovenski mladini.

Pretekla dva meseca se je marsikaj zanimivega dogajalo, tako v slovenski skupnosti v Kanadi kot v Sloveniji. Slovenci v domovini in po svetu smo bili ponosni, ko je s prvim januarjem Slovenija prevzela predsedovanje Evropski skupnosti. Februar je potekal v znamenju praznovanja slovenskega kulturnega praznika.

Po veselem predpustnem času je s pepelnično sredo napočil čas postnega premišljevanja in priprave na velikonočne praznike.

Uredništvo Glasila želi vsem sodelavcem, naročnikom in bralcem Glasila ter vsem rojakom vesele velikonočne praznike.

Naslovna slika: Kongresni center na Brdu pri Kranju - središče slovenskega predsedovanja Evropski uniji.

GLASILO

Osrednja revija za Slovence v Kanadi / Main publication for Slovenians in Canada

IZDAJA - VSKO - Vseslovenski kulturni odbor
PUBLISHED By - ASCC - All Slovenian Cultural Committee

NASLOV / ADDRESS
GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV:
770 Browns Line, Toronto, ON M8W 3W2
Tel: 416-259-1430

ODGOVORNA UREDNICA / CHIEF EDITOR:
Cvetka Kocjančič
e-mail: CvetkaKocjancic@theslovenian.com

UREDNICA / EDITOR:
Milena Soršak
e-mail: MilenaSorsak@theslovenian.com

IZVRŠNI UREDNIK / PRODUCTION EDITOR:
Frank Brenc
e-mail: FrankBrenc@theslovenian.com

ADMINISTRACIJA / ADMINISTRATION:
Sandra Komavli
e-mail: SandraKomavli@theslovenian.com

MARKETING:
Florian Markun
e-mail: FlorianMarkun@theslovenian.com

LEKTOR ZA ANGLEŠČINO / ENGLISH EDITOR:
Richard Vukšinič

DOPISNIKI IN OSTALI SODELAVCI / WRITERS AND
OTHER MEMBERS OF THE PRODUCTION TEAM

Anica Resnik, dr. France Habjan, Silva Plut, dr. Anne Urbančič,
Frank Novak, Martin Polanič, Roman Travar, Miro Koršič,
Ciril Soršak, Marjan Kolarič

SPLETNA STRAN / WEB PAGE:
www.theslovenian.com

LETNA NAROČNINA - YEARLY SUBSCRIPTION
Kanada - Canada \$25.00, ZDA - USA \$30.00,
Evropa - Europe \$40.00

Uredništvo si prizadeva, a ne sprejema odgovornosti
za točnost podatkov. Besedila ne odražajo vedno stališča
uredništva.

The editors are making a reasonable effort to provide accurate information, but they assume no liability for the errors or omissions of the writers. Articles do not necessarily reflect the opinion of the editors.

Vsebina

- 2 Uvodna beseda
- 4 Dan družine
- 5 Naše življenje
- 7 Priporočamo se škofu Baragu
- 11 Hranilnica in posojilnica "Slovenia" dokončala 50 let poslovanja
- 15 Božični "Plamen"
- 16 Bridging the Intergenerational Gap Between Seniors and Youth
- 17 Fraud Awareness Program
- 18 Staying Healthy in 2008
- 21 Talent Show
- 25 Moj stric Frank
- 26 Mladi v Južnem Ontariu imajo svoj radijski program
- 27 18. letni občni zbor kanadskega slovenskega kongresa
Luči in sence ...ko ne bo več meja
- 29 Program Svetovnega slovenskega kongresa za leto 2008
- 31 Zgodba Martina in Rozalije Pušič
- 34 Umrl je dr. Janez Drnovšek
- 35 Celebrations in Honour of 500th Anniversary of Trubar's Birth
- 36 Novice
- 39 The Spaces that Define Us
- 42 Spored prireditev

14. februar – Valentinovo

Valentinovo so v spremenjeni obliki obhajali že v poganskih časih. V starem Rimu so prirejali nekakšne ljubezenske loterije: fantje in dekleta so v poseben vrč vrgli listke s svojimi imeni. Fant je potem izžrebal ime dekleta, ki je postalo njegova spremljevalka. V letu dni se je med izžrebanci lahko vnela ljubezen, ki se je marsikdaj končala s poroko. Tako je 14. februar postal dan Kupida, sina rimske boginje ljubezni Venere.

Krščanski duhovniki v Rimu so to 'ljubezensko žrebanje' prepovedali, konec 5. stoletja pa je papež Gelazij 14. februar določil za god sv. Valentina. Legenda pravi, da je mučenec Valentin pred usmrtnitvijo nekdanji slepi deklici pustil sporočilce, na katerega se je podpisal s "Tvoj Valentin", kar so kasneje razglasili za prvo valentinovo voščilnico.

Valentinovo v anglosaški preobleki se je na Slovenskem pojavilo v začetku 90-ih let prejšnjega stoletja.

Dan družine

Cvetka Kocjančič

Generalna skupščina Organizacije združenih narodov je še pred dvajsetimi leti opozorila na kulturnodružbene in socialne razmere, ki kvarno vplivajo na razkroj družine. Leto 1994 je proglasila za mednarodno leto družine, da bi poudarila pomen družine pri oblikovanju človeka kot posameznika in pri oblikovanju civilizirane družbe.

V ZDA, ki se štejejo za eno najbolj civiliziranih držav na svetu, pa tudi v drugih zahodnih državah, vidno upada število porok, medtem ko narašča število razporok in izvenzakonskih skupnosti. Tretjina otrok se rodi izven zakona, od ostalih dveh tretjin samo 60 odstotkov lahko računa na življenje v okviru družinske enote, 40 odstotkov pa se jih sooča z razporoko staršev in s problemi, ki jih to prinaša otrokom. Dejstva kažejo, da zdrav zakon staršev močno vpliva na fizično in duševno zdravje otrok, na njihovo zdravo prilagajanje širši družbi in na boljši uspeh v šoli.

Politični filozofi, socialni zgodovinarji, družbeni in verski voditelji vseh časov so slavili družino kot "osnovo družbenega reda", "temeljni kamen naroda" in "trdnjavo civilizacije".

Družina je bila v zgodovini človeštva nosilka in posredovalka človeških vrednot. V krščanski veri ima družina še posebno mesto, saj je bila z Jezusovim rojstvom vzpostavljena družina – Sveta družina – z Marijo, kot ljubečo materjo, sv. Jožefom kot preudarnim skrbnikom in Jezusom kot nebogljenim detetom.

Družina je univerzalna in nenadomestljiva skupnost, zakoreninjena v človeški naravi. Je osnovna celica človeške družbe, zibelka življenja in ljubezni vsake nove generacije. Družina je osnovni vir osebne identitete, samozavesti otrok, saj je njihova prva šola za življenje, v kateri si otroci utrjujejo integriteto, značaj, moralne in etične vrednote, družbene odgovornosti, dolžnosti ter splošno človeško modrost.

Otrok, ki odrašča v ljubeči družini, ki se zanj žrtvuje, zna tudi kot odrasel človek ljubiti sočloveka in se zanj žrtvovati, kot se je Jezus na Veliki petek žrtvoval za vse človeštvo. Ko je svojo mater izročil svojemu učencu z besedami "Glej, tvoja Mati", je nakazal, da so odrasli ljudje odgovorni tudi za širšo človeško družino, za drug drugega.

Zakonska zveza je bila včasih osnova za družinsko življenje, ker je stkala nove vezi med zakoncema, njunimi starši in širšim sorodstvom. Sodobna družba zakonski zvezi ne daje več tako velik poudarek, kot ga je imela včasih. V provinci Ontario je letos stopil v veljavo nov državni praznik – Family Day (Dan družine), ki smo ga prvič praznovali 18. februarja, to je tretji ponedeljek v februarju. "Dejstvo, da potrebujemo praznik imenovan 'Dan družine' je žalosten odsev časa, v katerem živimo," je zapisal neki komentator. "Ali nismo že včasih imeli družinski dan, ki se je imenoval NEDELJA? Pa smo ga s svojo kolektivno modrostjo spremenili v dan potrošništva."

Naše življenje

Anica Resnik

Pospravili smo jaslice, ugasnili lučke na božičnem dreveščku, prešteli božična pisma in voščila ter se zahvalili Novorojenemu u Odrešeniku za Njegov praznik s prošnjo za mir v našem srcu in po vsem svetu. Leto 2007 je zapisano v preteklost...

Z družinskimi srečanji in banketi smo se od njega poslovili in pričakovali Novo leto 2008. Ob takih prilikah je naša skupnost ena sama velika vesela družina. Domača pesem in beseda nas ohranjata in združujeta v novem svetu, kjer odrašča naš mladi rod, ki stopa v naše stopinje. Januar je poln družabnosti.

V nedeljo, 6. januarja, na praznik Svetih treh kraljev, je društvo vdov Vztrajnost v Domu Lipa pripravilo božičnico za svoje članice in prijatelje. Pri Mariji Pomagaj so se isto nedeljo članice KŽL zbrale na prijetno božično srečanje. 19. januarja je društvo Večerni Zvon povabilo člane in prijatelje na Prekmurske koline v dvorani Brezmadežne.

Odbor Slovenskega letovišča je v nedeljo, 20. januarja poklical svoje člane na redni letni občni zbor v dvorani Brezmadežne. V letu 2008 Slovensko letovišče praznuje 50 letnico obstoja. Predsednik inž. John Kuri je s svojimi sodelavci podal obširna in stvarna poročila o delu, stanju in življenju na letovišču v preteklem letu, ki so jih navzoči člani sprejeli in potrdili.

Za skavtski banket, tradicionalno družinsko srečanje pri Brezmadežni, je vsako leto mnogo zanimanja, nabava vstopnic v predprodaji je priporočljiva. Tudi

letos je bilo tako razpoloženje za banket 26. januarja.

27. januarja smo praznovali Baragovo nedeljo, plačali naročnino za Baragovo zvezo in se priporočali svetniškemu škofu za pomoč v preskušnjah življenja.

Na sestanku KŽL pri Mariji Pomagaj je isto nedeljo po sveti maši govoril Tony Klemenčič o dokumentih – testament, power of attorney - ki so starejšim ljudem potrebni, ko opešajo moči in razum, da si ohranijo dostojno življenje. Predavanje je bilo odprto vsem župljanom.

V začetku februarja nas je zima začela pokrivati z debelim snežnim plaščem... Za našo hišo se zemlja spušča v dolino. Prvi snežni večer sem po pogledu skozi okno ostrmela nad belo lepoto... zimska dvorana, obdana z belimi stebri visokih dreves, skrivnostno osvetljena s srebrnim odsevom milijonov mestnih luči na nočnem nebu ... doživetje z drugega sveta.

Na Svečnico 2. februarja, na praznik Jezusovega darovanja v templju, smo se poslovili liturgično od Božiča. Začenja se postna doba. Še enkrat se poveselimo na pustnem banketu Slovenskega letovišča v dvorani Brezmadežne... polno mladine, poskočne glasbe in pustnih kostumov. Za najboljša sta bila izbrana dva fantka v vlogi Blues Brothers, za njima pa deklica Dorothy iz filma Wizard of Oz.

3. februarja je pri Mariji Pomagaj Marjan Žejn s svojimi pomočniki pripravil zajtrk in kosilo za pomoč slovenskim misijonarjem po svetu. Posebnost je bil "srnin golaž".

V petek, 8. februarja smo v dvorani Brezmadežne praznovali Slovenski kulturni dan v priredbi Vseslovenskega kulturnega odbora. Ob spominu smrti našega največjega pesnika Franceta Prešerna v zadnjih letih skupaj z domovino Slovenijo v programu recitacij pesmi, pevskih in glasbenih točk počastimo njegov spomin in vseh zvestih Slovencev, ki so skozi stoletja ohranjevali živo slovensko besedo in kulturo.

Dare Kristan, vodja programa, je v posebnem govoru predstavil pomen Primoža Trubarja za slovensko kulturo z izdajo prve tiskane slovenske knjige leta 1550. Recitator dr. Tone Kačnik je doživeto predstavil tri Prešernove pesmi: Pevcu, Neiztrohnjeno srce in Orglar. Solistka Kristina Križan pa je večer okrasila s tremi ljudskimi pesmimi: Vsi so prihajali, Ko bi jaz vedela in Ukazi. Cita in Jože Galič, v Sloveniji znana umetnika, sta zaključila kulturni program s petjem najlepših melodij Slovenije (Jože) ob spremljavi električnih citer (Cita).

Dare Kristan

Letošnjega kulturnega dne se je udeležil slovenski veleposlanik v Ottawi Tomaž Kunstelj. Zahvalil se je prirediteljem in vsej slovenski skupnosti v Kanadi za zvestobo slovenskim tradicijam in kulturi. Navzoči so bili tudi častni generalni konzul Jože Slobodnik, župnik hamiltonskih Slovencev in torontski

dr. Tone Kačnik

slovenski duhovniki.

Ta večer so počastili zastopniki notranjega ministrstva Slovenije in člani slovenske vojske. Z obiskom Toronta in kulturnega

večera so združili še izročitev zlate medalje Janezu Lovšinu za njegovo mnogoletno pomoč slovenskim vojakom v vojaškem izobraževanju v Camp Borden v Ontariu.

Janez Lovšin

Priporočajmo se škofu Baragu!

Fr. Drago Gačnik, SDB

Lanski Baragovi dnevi so bili od 29. do 30. septembra v mestu Sault Ste. Marie v ameriški državi Michigan, ki je s svojim zgornjim delom zagozdena med tri velika jezera: Huronsko, Michigansko in Superior, samo mesto Sault Ste. Marie pa je ob prehodu Superior v Huronsko jezero.

Mesto je bilo tudi prvi sedež Baragove škofije, ki je bila ustanovljena pred 150 leti, in sicer 9. januarja 1857, v maju 1866 pa so sedež škofije prestavili v Marquette, ki leži približno na sredini škofije in je dostopno po vodi kot tudi po cesti in železnici. Kraj je dobil ime po najbolj znanem jezuitskem misijonarju iz 17. stoletja Marquettu.

Molimo za Baragovo beatifikacijo!

Udeležba na dnevih je bila zelo številna. Poleg domačinov smo prišli Slovenci iz Hamiltona, Chicaga, Milwaukeeja, Dulutha, Indianapolisa, Connecticuta, Clevelanda,

Jessica Dakota

Toronta in iz drugih krajev. Ker so tukaj razdalje precejšnje, je večina potovala ves dan. Ko smo se namestili, smo se zbrali v cerkvi sv. Jožefa pri maši. Somaševanje je vodil ljubljanski pomožni škof dr. Anton Jamnik ob navzočnosti domačega škofa A. K. Sampla in

nekaterih duhovnikov. Maša je bila v slovenskem jeziku in prav tako tudi ljudsko petje. Cerkev je bila polna kot le redkokdaj. Škof Jamnik je pri homiliji poudaril, da je 150. obletnica ustanovitve škofije priložnost, da se še posebej zazremo v svetniško poslanstvo škofa Baraga in molimo za njegovo čimprejšnjo beatifikacijo. Baraga

V Baragovi cerkvi Holy Angels

je bil poln zaupanja v Boga, bil je človek molitve ter velik častilec evharistije in Božje Matere Marije. Prav to mu je dajalo moči, da je v vsakem človeku skušal odkrivati božjo podobo, tudi v vseh tistih, ki so mu nasprotovali in ga ovirali pri njegovem misijonskem delu. Vdano je prenašal trpljenje in ga daroval za svoje vernike. Škof Jamnik se je vsem Slovencem, ki so se množično zbrali pri maši, zahvalil za zvestobo Kristusu, jeziku, kulturi in temu, da so ponosni na svoje korenine, iz katerih rastejo. Vse zbrane je povabil k molitvi za Baragovo beatifikacijo, škofa Sampla in upokojenega škofa Garlanda pa prosil, da storita vse, kar je v njuni moči, da bi ta postopek (po dveh

poročilih o čudežu, poslanih v Rim) hitreje stekel.

Po indijanskih pesmih so zadonele tudi slovenske.

Po bogoslužju smo se zbrali v casinu Sault Ste. Marie Tribe of Chippewa Indians, ki ga vodijo Indijanci, na večerji in kulturnem programu, pri katerem so sodelovali tudi domorodci. Mlada skupina The Pride Drum of The Bay Mills Boys in Girls Club so začeli program z udarjanjem na boben in petjem, dekleta pa s plesom. Potem sta Jessica Dakota, mlada članica Native American Community of Assinins, in p. John Hascall, župnik župnije St. Isaac in Sault Ste. Marie, na flavto in violino zaigrala in zapela nekaj pristnih indijanskih pesmi. Drugi del programa pa je oblikovala skupina pevcev in igralcev iz kraja Duluth v Minnesoti. Dobro uro so prepevali slovenske pesmi in čeprav so druga ali tretja generacija, so nas vse razveselili z lepo izgovorjavo slovenščine in

Cerkev Holy Angels

navdušenim petjem in igranjem. Vsi so bili oblečeni v slovenske narodne noše, oder pa so okrasili s slovenskimi dežniki. Program so popestrili še najmlajši člani skupine s pristrčno pesmico.

V nedeljo so nam v cerkvi sv. Jožefa članice pripravile dober zajtrk, potem pa smo se odpravili na dopoldanski izlet na otok Sugar Island, kjer je Baraga leta 1856 zgradil cerkev Holy Angels in je še sedaj v uporabi. Zanj skrbi ena od bližnjih družin. V cerkvi smo lahko videli oblačila, ki jih je uporabljal škof Friderik Baraga, predstavili pa so tudi njegovo delo in položaj prebivalcev otoka, ki je dobil ime po tod bogatih gozdovih javorja, iz katerega so že Indijanci pridobivali sladko tekočino, iz katere so pridelovali sladkor. Pridružila sta se nam tudi škofa Jamnik in Sample in preizkusila zven zvona, ki je dolga leta vabil domačine k bogoslužju.

Nedeljsko bogoslužje smo obhajali v prvotni stolnici Holy Name of Mary v mestu Sault Ste. Marie. Prva cerkev je bila na tem mestu zgrajena že leta 1837. Leta 1857 pa je postala prva stolnica, ko je Vatikan postavil Friderika Barago za prvega škofa škofije Sault Ste. Marie. Zdajšnja cerkev je iz leta 1880, nazadnje je bila obnovljena leta 1996

Slovenski romarji iz večih krajev Združenih držav Amerike

Nastopajoči otroci iz Dulutha v Minnesoti.

v lepem slikovitem neogotskem slogu.

Škof Baraga bi bil lahko zavetnik evangelizacije.

Somaševanje je vodil domači škof Alexander K. Sample ob škofih Jamesu H. Garlandu in Antonu Jamniku in drugih duhovnikih in diakonih. Tokrat je petje vodil domači zbor. Za začetek in konec so Indijanci zaigrali in zapeli ob ritmu velikega bobna. Škof je med homilijo poudaril, kako zelo je škof Baraga častil sv. Jezusovo ime. Poudaril je pomen imena v Svetem pismu Stare in Nove zaveze. Baraga se je tega zelo zavedal, zato je hotel, da bi tudi drugi spoznali to Jezusovo ime, živeli po njem in bili v tem imenu tudi rešeni. Vsakemu je hotel prinesiti Cerkev in Jezusa. Evharistija je bila za Barago vir moči za oznanjevanje. Baraga bi bil lahko zavetnik vseh, ki delajo na področju evangelizacije. Upajmo, da ga bo tudi Cerkev kmalu povzdignila na oltar, potrebno pa je, da se mu priporočamo v molitev.

Povabilo škofu Samplu, naj obiše Slovenijo.

Po maši smo se vsi zbrali na večerji in sklepnem programu. Potem, ko je voditelj predstavil vse pomembnejše goste, je povabil k besedi škofa Jamnika, predstavnika iz Slovenije. Poudaril je, da je Baragova svetost tukaj v tem, da živi med nami. »Čutim, da mu sledite, da poskušate biti sveti danes, tukaj. Hvaležen sem za to, da smo bili te dni skupaj.« Domačega škofa Sampla je povabil na obisk v Slovenijo, da si ogleda tudi Baragov rojstni kraj. Živimo v času velikih sprememb in prav v teh časih moramo biti Kristusove priče.

Nato je v jeziku domorodcev spregovoril Aaron Paymen, voditelj indijanskega plemena Chippewa. Povedal je, da ima po mami celo slovenske korenine. F. Baraga je Indijancem pomagal, da so ne le postali kristjani, ampak da so se civilizirali in si tako pridobili možnost, da se pri državi zavzamejo za svoje lastninske pravice. Z državo Michigan se ravno v teh dneh pogajajo, da bi jim pravice do lastne zemlje iz leta 1837 podaljšali. Ker Indijancem ni bilo lahko sprejeti katoliške vere, ker so imeli svoja verovanja, so mnogi ohranili oboje. Poudaril pa je veselje, da imajo v župniji patra Johna Hascalla, ki mašuje tudi

V cerkvi sv. Jožefa

v njihovem jeziku.

Škof James H. Garland je predstavil letno poročilo in poudaril, da je bil leta 1998 končan postopek priprave glavnih dokumentov za beatifikacijo F. Baraga. Poslani so bili v Rim, sedaj pa je potrebno moliti in potrpežljivo čakati, da se postopek konča. Nato je gospa Elizabeth Delene, ki je bila glavna organizatorica Baragovih dnevov in izdaja dvakrat letno kratko poročilo o delu komisije in novostih v zvezi z Baragovo beatifikacijo, predstavila svoje delo. Zelo je zavzeta in skupaj z drugimi prostovoljci upa, da se bodo tudi arhivi primerno uredili in zavarovali.

Škof Baraga mi je pomagal pri odločitvi za duhovništvo.

Spregovoril je tudi škof A. K. Sample in povedal, kako se je začela njegova duhovniška pot leta 1986, ko se je šel vpisat v semenišče. Peljal se je mimo kipa F. Barage in se mu

priporočil, da bi se odločil za pravo poklicno pot. Zanimivo je, da so ga že kmalu po posvečenju naprosili, če bi lahko raziskoval čudeže. Tako se je natančneje seznanil z Baragovim postopkom. Od leta 1995 je tudi voditelj komisije, ki pripravlja Baragove dneve. To pa še ni bilo vse. Novembra 2005 je dobil telefonsko sporočilo, da ga kličejo še k pomembnejši službi, to je v službo škofa in Baragovega naslednika. Najprej je šel na grob F. Barage in tam dolgo molil in se mu priporočal. Potem, ko je postal škof, pa si je zadal nalogo, da bo F. Barago povzdignil, da bo dosegel čast oltarja, četudi bo potrebno pogosto romati v Rim, da bi zadeve pri komisiji, ki odloča, ne zastale.

Večer se je končal. Vsakdo je odhajal domov z lepimi vtisi, da nas F. Baraga še danes zbira okrog sebe. Ne samo domorodce, kot nekdam, ampak tudi Slovence, razkropljene po Ameriki in Kanadi.

Župljani sv. Gregorija Velikega iz Hamiltonu

Hranilnica in posojilnica “Slovenia” dokončala 50 let poslovanja

Predsednik Bill Stajan

Slavnostni občni zbor hranilnice in posojilnice Slovenia se je vršil v nedeljo, 25. novembra 2007 v cerkveni dvorani na 739 Browns Line, Toronto. **Predsednik Bill Stajan** je pozdravil 274 navzočih članov in častne goste, med njimi tudi državnega sekretarja Slovenije g. Zorka Pelikana, ki se je takrat mudil na uradnem obisku v Kanadi. Na začetku smo se z molitvijo spomnili 22-ih članov, ki so v preteklem letu umrli. Po napovedi dnevnega reda so bili izvoljeni

trije skrutinatorji. **Tajnica Betty Kolenko** je prebrala zapisnik zadnjega občnega zbora in ta je bil sprejet.

Sledila so poročila. V predsedniškem poročilu je Bill Stajan opisal delo in odgovornost upravnega odbora med letom. Ponosni smo, da po petdesetih letih naša finančna ustanova še lepo raste, uspešno napreduje in stoji na zelo zdravi in trdni osnovi. Nato se je zahvalil vsem odbornikom in uslužbencem za njihovo vestno delo in doprinos k letošnjemu uspehu. **Upravnik/blagajnik Peter Markeš** je podal in razčlenil finančno poročilo ob koncu poslovne dobe. Doživeli smo novo rast za šest milijonov in **dosegli 80 milijonov** kapitala, v rezervo prihranjenih dohodkov pa smo dodali 313 tisoč dolarjev. Omenil je, da skušamo nuditi boljše pogoje in boljše usluge svojim članom-lastnikom.

Preden se je nadaljevalo z dnevnim redom, je odbornica **Lori Cimerman** s toplimi besedami omenila, da je Peter

Peter Markeš

Janez Šparovec

Jožica Laszutko

Lori Cimerman in Bill Stajan čestitata Petru Markešu ob 25. letnici službe v H. in P. Slovenija

Markeš že 25 let upravnik naše 'Credit Union'. Skupno s predsednikom sta mu izročila lepo darilo in se mu v imenu vseh navzočih zahvalila za njegovo zvesto in dolgoletno delo v službi članstva. Upravnik se je ponižno zahvalil vsem odbornikom, uslužbencem in članom za njihovo zaupanje in dobro voljo.

Uradnik za posojila Janez Šparovec je poročal, da je bilo med letom izdanih 110

Predsednik Bill Stajan sprejema priznanje RS od Državnega sekretarja g. Pelikana

novih posojil v skupni vsoti 17.4 milijonov dolarjev, dvakrat več kot v prejšnjem letu. Nato je **načelnica nadzornega odbora Jožica Laszutko** sporočila članom, da so poslovne knjige točne in zelo skrbno vodene. Zunanja **pregledniška firma Grant Thornton** je tudi potrdila uspešno delo v tej poslovni dobi in nam čestitala ob 50-letnici. Vsa poročila so bila sprejeta in zapisana v zapisnik.

Ponovno so bili **izvoljeni v upravni odbor Paul Dolenc, Betty Kolenko in Stan Žoldoš**, v nadzorni odbor pa Jožica Laszutko. Po volitvah je sledil kratek jubilejni program, v katerem smo se še posebej spomnili naših ustanoviteljev in skromnega začetka hranilnice leta 1957. Državni sekretar Slovenije g. Zorko Pelikan je spregovoril nekaj besed in izročil predsedniku Billu Stajanu spominsko plaketo v priznanje 50-letnega delovanja v kanadski slovenski skupnosti.

Bivši predsednik naše ustanove Frank Brence, ki je eden izmed podpisnikov ustanovnega lista, je na zelo zabaven način

Frank Brence obuja spomine zadnjih 50 let

Sedanji predsednik Bill Stajan, in bivši predsedniki: Stane Žoldoš, Marjan Ulčar, Frank Brence, Ludvik Stajan, Peter Klopčič in Jože Škulj. Štirje bivši predsedniki so že pokojni.

najnovjše računalniške opreme v pisarnah. Na prvi seji je bilo takole zapisano: »Hranilnica in Posojilnica **ne bo** imela svojega lastnega telefona, temveč bo samo podaljšek hišnega telefona.«

Na občnem zboru je bilo prisotnih 19 ustanovnih članov, ki jih je upravnik predstavil, da so jim vsi navzoči dali priznanje in zahvalo.

Sedanji predsednik Bill Stajan je predstavil vse bivše predsednike naše ustanove. Skupaj jih je bilo enajst, štirje od teh so že pokojni, ostalih sedem pa je prišlo k mizi, da so prerezali jubilejno torto in ob vinski kapljici zapeli »Kol'kor kapljic, tol'ko let...«

opisal, kako in kje se je naša hranilnica in posojilnica začela in koliko se je v tem času spremenilo. Kot vemo, je vsak začetek težak. Težko si je predstavljati tedanje pogoje, ko imamo danes skoraj vsi žepne telefone in

Ustanovni člani

Ko gledamo nazaj, **se spominjamo ustanoviteljev in voditeljev te ustanove** in kako je uspešni razvoj in obstoj te zadruga zasluga in spričevalo njihovega neutrudljivega in nesebičnega dela.

Slavnostni občni zbor se je zaključil z okusno slovensko večerjo ob pogrjnjeni mizi v prijateljskem pogovoru in v veselem razpoloženju.

Upravni odbor od leve: Andrei Hari, Tony Krošel, Paul Dolenc, Rosemary Pavlič, Lori Cimerman, Val Končan, Stan Žoldoš, Elizabeth Kolenko in Bill Stajan

Peter Markeš, Michael Ropret, Marika Žigon in Jožica Laszutko

Upravni odbor:

*William Stajan,
Stan Žoldoš,
Elizabeth Kolenko,
Lori Cimerman,
Paul Dolenc,
Andrei Hari,
Val Končan,
Tony Krošel,
Rosemary Pavlič.*

Nadzorni odbor:

*Jožica Laszutko,
Michael Ropret,
Marika Žigon.*

Upravništvo:

*Doreen Flannigan,
Joe Horvat,
Peter Markeš,
John Šparovec,
Frank Zelko.*

Uslužbenci:

*Michelle Avsec,
Sabine DeRose,
Natalie Erzar,
Diana Ferencak,
Jason Hočevar,
Amanda Laszutko,
Robert Letnik,
Natalija Sestanj,
Magdalena Razpotnik,
Laurie Ulčar.*

Božični »Plamen«

Dare Kristan

Lanskoletni 16. december si bo marsikdo zapomnil po največjem snežnem neurju v Torontu v zadnjih 60-tih letih. Nekateri pogumneži pa si ga bodo zapomnili tudi po izredno uspelem božičnem koncertu, ki ga je v cerkvi Brezmadežne s čudodelno svetinjo v Torontu, navkljub obupnemu vremenu, priredila Vokalna skupina Plamen.

Skupina Plamen je imela v gosteh enega najboljših slovenskih spikerjev Janeza Dolinarja, ki je ravno pred prihodom v Kanado dobil v Sloveniji največje priznanje Kristalni mikrofoni za svoje življenjsko delo.

Pevke skupine Plamen, ki že šestnajsto leto predano sledijo voditeljici Mariji

Ahačič-Pollak, so pele božične priredbe v slovenščini in angleščini, koncert pa je mojstersko povezoval gost iz Slovenije Janez Dolinar.

Kljub »sodnemu dnevu« je na koncert prišlo kar 120 poslušalcev, ki so velikodušno prispevali prostovoljne prispevke, tako da so lahko pevke v božičnem duhu darovale vseh nabranih \$500 dolarjev v sklad za poplavljenca v Sloveniji.

Koncert je bil po zaslugi Krekove hranilnice in posojilnice posnet za radio Ognjišče v Sloveniji, Urad za Slovence po svetu pa je pripomogel k izdaji božičnega CD-ja in k izvedbi koncerta.

Voditeljica Marija Ahačič - Pollak in vokalna skupina PLAMEN

Bridging The Intergenerational Gap Between Seniors And Youth

Majda Resnik

Slovenski Dom's project, BRIDGING THE INTERGENERATIONAL GAP BETWEEN SENIORS AND YOUTH, organized a series of baking initiatives and seminars from October through November that had people of various generations participating jointly in the activities.

In association with Volunteer Toronto and the Scotiabank Fraud Awareness Program, we held two free seminars at Dom Lipa, on Tuesday October 30th and on Monday November 26th. The topics were Identity Fraud and On-Line/Internet Fraud.

On Sunday, October 14th, a ŠTRUDELJ BAKING LESSON was held at Simon Gregorčič. Under the skillful direction of Marija Sluban, kitchen coordinator at Simon Gregorčič, about thirty individuals, ranging from the age of 6 through to 66+ took part. It included children, teens, women and one brave young man, who participated in kneading and stretching the dough, peeling and cutting apples, slathering buttering and sprinkling sugar on the dough. The Štrudelj was shared with the members who had arrived that afternoon to spend a cool fall day with their friends. What a lot of fun we had!

On Sunday, November 11, 2007, again at Simon Gregorčič, we sponsored a POTICA BAKING LESSON. Milka D'Alonzo was our teacher. Janko Virant, a filmmaker, recorded the various steps in the baking process. Milka adjusted very quickly to the camera pointing at her and to the microphone pinned to her blouse as she set out to teach

us the various stages of making potica. The inexperienced ones learned about patience and time needed to make potica and the experienced ones picked up a few new tips. With Marija Sluban teaching us how to make home made noodles and soup, we had our stomachs warmed, our taste buds sweetened and our friendships strengthened.

On Thursday, November 15th, Janko filmed a second potica lesson at the home of Rudi and Ani Resnik. Twenty-something Jeanette Zemlja and Michelle Resnik were guided by the ageless Anica Resnik and Angela Ovčjak. On Saturday, November 17th, Mario Resnik photographed the various stages of the Ovčjak team's potica bake at the home of Joe and Marta Ovčjak and his photos were on display at Sunday's challenge.

Finally, it was time for the POTICA CHALLENGE EVENT on Sunday, November 18th. There was a lot of positive energy in the auditorium at Dom Lipa. Making potica is an art and a cultural tradition we aim to maintain!

Entries to our SOCIAL NETWORKING LIST are ongoing. If you would like to share your experiences and knowledge with others in our Slovenian community, contact Greg Dolenc at 416-573-7223. The plan is to use this list of names for future reference during community planning events.

Last, but not least, plans are ongoing for future activities that would engage the senior members of our Slovenian community with the younger generations.

Fraud Awareness Program

ABC's of Fraud ®

Katja Kristan, project coordinator

In association with Volunteer Toronto and the Scotiabank Fraud Awareness Program, the project, "Bridging the Intergenerational Gap between Seniors and Youth" held the first of two free seminars on Tuesday, Oct. 30, 2007 at Dom Lipa. Barbara Carter, coordinator of the Volunteer Program, and Fran Sovage, a retired teacher, volunteer to present this important information to community groups upon request. The first seminar dealt with **Identity Fraud**. In this interactive one-hour presentation, we were instructed on how to protect ourselves from fraud. We were warned to *Recognize It, Report It* and *Stop It*. Barbara and Fran were fun to listen to as they engaged us with their role playing and interactive skits. Their humour and their knowledgeable professionalism were entertaining and informative. Following the formal part of the seminar, we all enjoyed Jeanette's štrudelj with our coffee, tea or juice. The evening turned out to be a very relaxed social experience.

The second seminar took place on Monday, November 26th and the topic was **On-Line/Internet Fraud**. Barbara Carter again led an interactive workshop designed to encourage audience participation. She staged a series of scenarios designed to inform the public about the importance of using caution when working on-line and surfing the Internet. We learned about people *phishing* (pronounced 'fishing') and sending *phishing* emails to attract people

who might be vulnerable or more susceptible to giving without asking too many questions. Two skits were presented: one about **Telemarketing Fraud** (soliciting for a false charity) and the other about the **Nigerian Letter Scam** (requests from foreign sources for investment dollars or support). Each had one of the "bridging the gap" coordinators in a starring role. Some in the audience shared their tips on how to avoid on-line fraud and others asked questions related to the topic. With coffee, tea or juice on tap and a slice of Jeanette's home-baked štrudelj, this evening, too, was an enjoyable social event.

Vseslovenski kulturni odbor,

redakcija radia Glas kanadskih Slovencev

in uredništvo Glasila kanadskih Slovencev

želijo vsem rojakom in rojakinjam,

posebno še članom in sponzorjem VSKO,

vsem bralcem Glasila

in poslušalcem radia

Glas kanadskih Slovencev

vesele velikonočne praznike!

Staying Healthy in 2008

By Cyril J. Godec, MD

He who has health, has hope; and he who has hope has everything.

Good health and well-being do not happen by accident. The American Medical Association recommends that every physician, regardless of specialty, briefly discuss a health-promoting lifestyle with his/her patients. Today's doctor should be not only a healer but also a health enhancer; our patients expect this from us. If your doctor forgot to do so, here is my advice on how to maintain and improve your health in the coming year and hopefully for your lifetime. As medical science advances, some specific suggestions might change, but the basic tenets of this advice are pretty much established.

Indeed, it is your lifestyle, much more than your genes, that determines your health. If your parents gave you good genes, this contributes to only about 10% of your health. The other 90% is determined by your lifestyle: your physical and mental fitness, your eating habits, your sleeping pattern, your interaction with other people. We all need some luck in life, no doubt, but the lifestyle we choose is the major determining factor in our health and our longevity.

Let me help you make some healthy choices for 2008. Most important: keep your blood vessels healthy (unclogged) and follow cancer preventive measures. Start to think that you might be one of those who one day will burn 100 candles on your birthday. The American Heart Association (AHA) and American Cancer Society (ACS) have designed almost identical lifestyle guidelines for the prevention of cardiovascular diseases and cancer.

This is the time of the year when we make resolutions for the next year. We all want to live a longer, healthier and more fulfilling life. We already do live longer: in 1900 the average

lifespan in US was 46 and in 2007 it was 78; women on the average live 5 years longer. We could do much better. We spend \$2 trillion on health care, almost the same amount as the entire GNP budget of France or England; yet, the United Nations ranked U.S. only the 24th for the quality of health care delivery. In many areas we have the most sophisticated delivery of health care, but this cannot compensate for the unhealthy lifestyles many among us are still practicing. It is time to change, and a New Year's resolution is a good way to begin.

Nonsmoking: The single most preventable cause of poor health involves smoking. Currently, 23% of all Americans still smoke. The smoking habit has substantially decreased for men and has started to level off for women. Unfortunately, it is still on the increase for teenagers. Men who smoke are 22 times (and women 13 times) more likely to develop lung cancer. For 90% of men and 80% of women, smoking is the leading cause for lung cancer. Smoking is a causal agent in many other cancers: oral cavity, larynx, esophagus, bladder, and kidney. Smokers are 2-4 times more likely to develop coronary heart disease, the leading cause of death in U.S. today. The risk of stroke is doubled in smokers. It also frequently leads to impotence in men.

Nonsmokers who are exposed to secondhand smoke by their family members at home or by their coworkers at work are 30% more likely to develop coronary heart disease or lung cancer compared to people who are not exposed to secondhand smoke. In the U.S. approximately 400,000 deaths a year are directly attributable to smoking. I hope these statistical data are enough to convince you that smoking is bad for you. If

you don't smoke, try this year to help your family member or a friend to quit smoking.

Overweight and obesity are spreading like an epidemic among Americans today. Obesity is much more than a cosmetic problem. Food is relatively cheap and always available in most industrialized countries. We have robust epidemiological data showing that obesity is linked to type 2 diabetes, heart disease, high blood pressure and stroke. It is also linked to certain cancers: colon, rectum and prostate in men and gallbladder, uterus, cervix and ovaries in women. The greater the obesity, the greater the number of health problems. Obesity is usually measured by body mass index (BMI = kg/m²). Normal BMI is 18 - 25, overweight 25 - 30, obesity 30 - 40, morbid obesity: 40 - 50, and malignant obesity more than 50. The distribution of obesity is also important: abdominal obesity (apple-shaped, mostly men) leads to more health related problems than obesity around the hips and buttocks (pear-shaped, mostly women).

Obesity develops when we consume more calories than we burn. Since 1980 the rate of obesity has increased by 70%: we eat out more often than ever, we consume larger meals, we place more importance on convenience and volume than on nutritional value. The best approach to obesity is prevention: eat smaller portions and exercise more.

Improve your physical and mental fitness. If you exercise you will feel better, you will have more energy, you will be healthier and live longer. Exercise must be done daily, regardless of age, sex or physical ability. It should not be considered optional but should be part of our daily routine. Exercise should be both aerobic (walking, jogging) and anaerobic (lifting weights). We have robust epidemiological data supporting the positive impact of exercise on our health.

Exercise stimulates our brains to generate

endorphins that make us sharper and less tense. It is as effective in treating depression as anti-depressive medication, as shown in a recent Cornell study. It can prevent or manage high blood pressure. It is the only way to increase the good cholesterol (HDL) and, together with medication, helps to decrease the bad cholesterol (LDH). It helps to keep your blood vessels healthy (clean and open) -- not only your coronary (heart) and carotid (brain) arteries but also the arteries in the penis, preventing impotence in men.

The more we exercise, the more calories we burn, the better we control our weight. The American College of Sports Medicine recommends at least 30 minutes of moderate intensity aerobic activity (brisk walking) daily or 20 minutes of vigorous exercise (jogging) and strength training exercise (weights) every other day. If we cannot find enough time during the day, then we can exercise in segments of 10 minutes any time during the day. The more active we are, the longer we are likely to live.

To improve mental fitness we should exercise our mind. Use-it-or lose-it is the guiding principle to training our minds. Doing crossword puzzles, playing chess or computer games, reading books or daily newspapers, playing a musical instrument, learning another language, traveling, having an interesting conversation -- all contribute to mental fitness. People who are involved in more stimulating activities are more resistant to Alzheimer's. Spending long hours in front of TV does not increase our mental sharpness but might even decrease it.

Nutrition is among the pillars of the healthy lifestyle approach to a prosperous and healthy life. Our body metabolizes whatever we put in it. If we are overfed, even with healthy nutrition, obesity will ensue. When we ingest bad nutrients, the damaging substances (mostly free radicals) will attack the DNA in our cells,

leading to cancer, cardiovascular disease, diabetes, and high blood pressure. Enjoy your food; you don't need to be vegetarian, but eat plenty of vegetables and fruits (loaded with antioxidants) every day; reduce your intake of red meats (eat lean cuts) to once or twice a week; eat fish and chicken (no skin) a few times a week; avoid fried food; drink red wine daily (2 glasses for men, one for women). Eat smaller portions. Don't skip breakfast, the most important meal of the day. Smart nutrition is more important than vitamins; I would advise only one multivitamin a day.

Sleeping is the most neglected parameter in a healthy lifestyle. The amount of sleep depends on age: infants require about 16 hours a day, teenagers about nine, and for most adults 7 to 8 hours seem to be the best. When we do not sleep enough we tend to overeat, our blood pressure goes up, our immune system deteriorates, we become irritable, and our memory weakens. Most Americans today are sleep deprived; our hectic activity is reducing our hours of sleep, we burn the candle on both ends (24/7), we become cantankerous, edgy, the quality of our life and our social interaction deteriorates. Sleep deprivation can be dangerous; a sleep deprived driver is as dangerous as a drunk driver. According to the National Highway Traffic Safety Administration, sleep deprivation is responsible for 100,000 motor vehicle accidents and 1,500 deaths each year. I hope that in 2008 you'll sleep longer and become a safer driver.

A healthy lifestyle is not enough. I suggest that you also follow some early detection measures for the most frequent cancers:

Breast: yearly mammograms starting at age 40; for women at higher risk, a yearly MRI screening should be added.

Prostate: starting at age 50, every man should have a blood test for PSA and digital rectal exam yearly; for men with a family history of prostate

cancer and for African American men, screening should start at age of 45.

Colon: screening for colon and rectal cancer should begin at age 50 for both men and women with colonoscopy every 5 years; for patients with a family history of colon cancer, screening should be done sooner, based on the advice of your doctor.

Cervical cancer: all women should have annual Pap smears beginning about three years after they start to have sexual intercourse.

Cardiovascular disease: you should see your primary care physician for yearly checkup for high blood pressure, cholesterol, diabetes and thyroid gland.

Through a healthy lifestyle we could achieve a much higher maximum age, up to 120 - 130 years. Many people today are already on this course and will achieve it. If we hope to move beyond this limit, probably in 20 to 30 years, we'll have to intensify research in basic biological sciences on cellular and molecular levels - we'll have to resort to proteomics and nanotechnology. If biosciences proceed with the unprecedented speed of the last 5 years, it might be quite possible that some individuals who are alive today could still be alive a few hundred years from now. Good health is not a gift; to achieve it, we have to work on it. If we are healthy, we will live longer. After all, health offers the slowest possible way to die. Our health is like our bank account: we cannot take out more than we put in. I hope that some of your health resolutions for 2008 will come through.

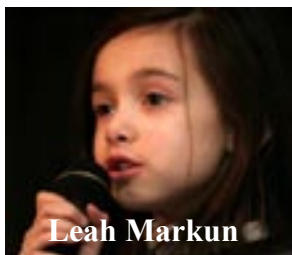
(Dr. Ciril Godec is Chairman of the Department of Urology, Long Island College Hospital and professor of Urology at Downstate Medical School. His article is written from American perspective; however his medical advice applies to everyone.)

Talent Show

Anica Resnik

V nedeljo, 10. februarja se je dvorana pri Mariji Brezmadežni spremenila v koncertno dvorano, kjer je nastopila naša mladina v dvakrat trinajstih točkah glasbene, pevske in plesne umetnosti. V triurnem programu je nad štiristo poslušalcev doživljalo in srčno hvaležno spremljalo to drugo dobrodelno prireditev Viktorijinega sklada za pomoč našim fizično, duševno prizadetim in posebne pomoči potrebnim mladostnikom in njihovim družinam.

Po začetni kanadski in slovenski himni (Josie Laszutko in Danilo Volk) so zažarele oderske luči in toplo obsevale nastopajoče v menjajočem ritmu barv in svetlobe. Zavriskala je harmonika petnajstletnega Johna Založnika in mlajšega brata Tonyja, Daniela Pezdirca, Lydije Huber in virtuozinje Vide Godina. Poslušali smo klasično glasbo, ki so jo s klavirjem ustvarjali Nastasia Žibrat ob spremljavi sestre Julie z violino, Stephanie Cestnik, Jessica Ferkul in Daniel Pezdirc. Margaret Adamič in hčerka Veronica (piano in solo) sta nas popeljali v Schubertov in Mozartov svet.

Leah Markun

Sedem letna Leah Markun, najmlajša umetnica na današnjem koncertu, je pogumno zapela pesem *On the sunny side of the street*.

Nastopi akrobatnih plesalk Sare Hull in Diane Končan, Rachel Markun (tap), Leah Škrlič (jazz), Katherine Kodrič (Irish dance) in Genevieve Pinnington (gimnast) so se izmenoma nadaljevali s pevkama Millie in Annemarie Muhič (ob glasbeni spremljavi J. Antidormi, J. Baryluk, J. Bric, A. Chichon) in zborom *Naša pesem*, ki ga vodi Mojca D'Imperio.

D. Končan &
S. Hull

Andy Pahulje in Annie Sluga, oba učitelja glasbe v torontskih šolah, sta občuteno izvedla Andyjevo originalno skladbo *Voices of Time* (piano in solo petje).

S slovensko pesmijo nas je razveselila Kristina Križan, študentka opernega petja na Western University v Londonu, Ont.

Zaključni finale *To je dan*, ki ga je naredil Gospod, so zapeli vsi nastopajoči ob glasbeni spremljavi Erika Marinka, Milana Vinčeca in Andyja Pahulje.

Program sta povezovala Kathy Markun in Joe Ovčjak, Marjan Resnik pa je oskrbel odersko razsvetljavo.

Za odlično in vsestransko urejeno predstavo so prispevali svoje talente, delo in čas ustanoviteljica Viktorijinega sklada Milena Soršak, Martin Pušič, Andy Pahulje, Annie Sluga, Miro Koršič in Frank Brence.

Hvala plemenitim sponsorjem: Krekova hranilnica in posojilnica, Slovenian Credit Union, Slovenska gospodarska zbornica ter

Andrej Pahulje in Annie Sluga

g. in ga. Jože Slobodnik.

Po treh urah kulturnih dobrot in užitkov so nastopajoče in poslušalce čakale polne mize dobrot, pripravljene z darovi naših trgovcev in pridnih mamic.

Na zadnji strani programa beremo: Ljubezen do bližnjega plemeniti našo vsakdanjost... življenje ni slučajnost. Vanj

smo bili poklicani, da napolnimo ta čas in prostor z ljubeznijo in dobroto.

Današnji dan je priča, da se tega poslanstva zavedamo in nanj odgovarjamo.

Talent Show ima še en pomen za našo skupnost. Daleč od rodne domovine mora živeti naša beseda, naša pesem, naša glasba, zavest v mladem rodu, da so sinovi in hčere staršev, ki so v novi svet prinesli lepoto in bogastvo slovenske kulture.

Talent

**Margaret & Veronica
Adamič**

Show daje mladim u metnikom priliko aktivnih nastopov in udejeztvovanja v domači slovenski skupnosti, kjer najdejo prijatelje za živiljenje in kulturno delo, čeprav ne vse vedno v slovenskem jeziku.

Vida Godina

Talent Show je obenem zahvala staršem, ki razumejo in podpirajo svoje otroke, darujejo čas in denar za te vrste vzgojo in izobrazbo. S predstavo, kakor je bila 10. februarja, jim je dana prilika, da na

slovenskem domačem odru uživajo sadove svojega dela in ljubezni.

Zahvala

V imenu organizacijskega odbora za Talent show iskrena hvala vsem nastopajočim, ki ste poskrbeli za nepozabno doživetje, vsem, ki ste na kakršenkoli način prispevali k uspehu prireditve, sponsorjem za finančno podporo in seveda vsem navzočim, ki ste s svojo prisotnostjo podprli Victoria fond.

Milena Soršak

John Založnik

Rachel Markum

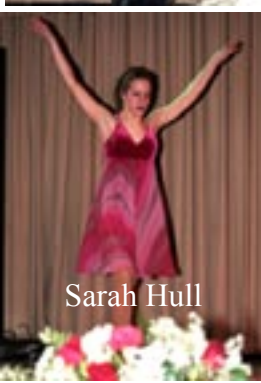
Kristina Križan

Leah Škrlič

Stephanie Cestnik

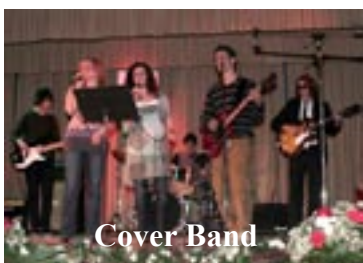
Sarah Hull

Tony Založnik

Jessica Ferkul

Cover Band

Nastasia in Julia Žibrat

K. Kodrič

Daniel Pezdirc

NAŠA PESEM

Genevieve Pinnington

Moj stric Frank

Marta Grašič

Frank Grašič

Sitting down to remember Stric Frank was such a pleasure, all the memories made me smile, if not laugh out loud. He definitely had this personality that was bigger than life and attracted a lot of people towards him. I think it was because everything he said was genuine; saying whatever came to mind with no censorship at all. He had this uplifting positive spirit and he would never seem to have a care in the world. Stric had a way to make you laugh at anytime and every occasion. Stric was such a social butterfly, every single time I'd walk around with him, without fail, you'd hear someone calling, "hey, Grašič!"

He made his family proud to carry the name "Grašič". Anytime someone needed help he would be the first to offer it. Apparently, he greeted several other Slovenians as they made their entrance to Canada. At times, even offering a room in his already bustling bungalow full with 5 kids.

He was such a proud Slovenian, he was a consistent player in the theatre group, continuously involved with the church making sure he was present at every event and as my ati told me, the proud mascot of the credit union. He always had his eye out for things that needed to be done and was a great supervisor while someone else completed the task.

After retiring stric really enjoyed visiting

his friends at ABC fire door, apparently he was there so often the employees joked that he should get his own time card.

Born in Nožice, Slovenia he always had an adventurous spirit which eventually led him to come to Canada with his new wife and growing family. He met Teta Reska while at a seaside summer camp back in Slovenia where she was working as a cook.

One of his famous quotes, I hear was, "*Don't bug me, I'm married*" and he would say a lot of things of that sort. But when it came down to it, I never saw as much love as he had towards his wife. Even with his kids, he supported them, no matter what. If he didn't agree with decisions they made, it didn't matter, his love was endless. He really understood what family is all about and the importance of it. After long weeks at the construction sites, no matter how tired he may have been he always made a point to have his time with the family. He also continued to be supportive and maintain a special relationship with his brother and his family as well.

Another thing I remember, and I'm sure many others can agree with me, is the strange discomfort his stomach would experience when visiting. He would always say "*ti, malo me zavija*", which a shot of brandy never failed to cure. But it was always a pleasure to be greeted by him, his eyes would light up and he would give you this smile that showed you his love and sincerity.

It's true what they say, "They don't make them like they used to", but it's comforting to see parts of him live on through his 10 beautiful grandchildren. Stric Frank, we love you and you will definitely be missed.

Frank Grašič died on January 20, 2008

Mladi v Južnem Ontariu imajo svoj radijski program

Dare Kristan - Glavni urednik RGKS

Vseslovenski kulturni odbor in slovenska skupnost v Južnem Ontariu si zelo prizadevata, da bi k delu in aktivnostim skupnosti pritegnila čim več slovenske mladine živeče na tem področju.

Svoj prispevek k tem naporom je v nedeljo, 3. februarja 2008 prispeval tudi Radio Glas kanadskih Slovencev v Torontu, ko je v redno radijsko oddajo prvič uvedel "segment za mladino".

Segment za mlade bo postal stalna rubrika radijskih oddaj in RGKS bo za mlade namenil del radijskega časa ozirajoč se na potrebe in možnosti rednega radijskega programa in potrebe segmenta za mlade.

S to novostjo želi RGKS narediti slovenski radijski program bolj pester, zanimiv in privlačen za mladino in pritegniti mlade k poslušanju radia in seveda tudi k sodelovanju.

Za potrebe radijskega programa za mlade smo pritegnili k sodelovanju dva mlada rojaka mlajša od 30 let, ki bosta pripravljala, urejala in vodila ta del radijskega programa. Oba tekoče govorita slovensko in angleško. Nova sodelavca sta Simon Pribac in Katja Kristan.

Simon Pribac, ki je pred kratkim prišel v Kanado iz Slovenije, je študiral igrilstvo na Ryerson Univerzi v Torontu in potem diplomiral iz ekonomije na York Univerzi. Ima kar zavirljiv resume v delu z radijskimi in TV mediji v Sloveniji, saj je sodeloval z večimi slovenskimi komercialnimi radijskimi postajami, bil pa je tudi vodilni

napovedovalec v klubu Ambasada Gavioli v Portorožu, ki je eden izmed 10 najbolj poznanih nočnih zabavišč v Evropi.

Katja Kristan je diplomirala na oddelku za modo na Ryerson Univerzi v Torontu in ima tudi že izkušnje z delom na radiu, saj je pred leti že sodelovala z RGKS.

Oba sta z velikim entuziazmom sprejela izziv, da začneta ustvarjati program za mlade in pri tem upata in računata na izdatno pomoč in sodelovanje tistih, katerim je ta program namenjen, torej vas, dragi mladi Slovenci v Kanadi.

Obema želimo veliko uspehov pri delu na RGKS, slovenski mladini v Južnem Ontariu pa želimo, da bi jim bil program všeč in da bi se v bodoče bolj aktivno vključevali v kreiranje in pripravo svojega radijskega programa.

**KREKOVA SLOVENSKA HRANILNICA IN
POSOJILNICA VAS VABI NA
55. REDNI LETNI OBČNI ZBOR**

**v nedeljo, 9. marca 2008 ob 2:30 popoldne
739 Browns Line, Toronto**

Vsakoletni občni zbor je zelo pomemben, ne samo zaradi pregleda dosežkov preteklega leta, marveč tudi zaradi načrtovanja poslovanja v prihodnosti. Vaša navzočnost je več kot zaželjena. Dobrodošli!

18. letni občni zbor kanadskega slovenskega kongresa

Letni občni zbor KSK bo v nedeljo, 30. marca ob 2.30 v prostorih župnije Brezmadežne na Browns Line. Na občnem zboru bo odbor pregledno predstavil opravljeno delo, načrtovanje programov za prihodnost in obenem tudi oblikoval nov odbor z volitvami. Novost letošnjega kongresnega srečanja bo posebna točka na programu in sicer v luči preteklih organizacijskih dogajanj v slovenski skupnosti v Kanadi na temo "ZA SKUPNO RAZMIŠLJANJE". KSK se bo pridružil s tem tudi Glavnemu odboru Svetovnega slovenskega kongresa, ki je vključil v svoj letošnji delovni program "ŠTUDIJO URESNIČEVANJAZAKONAOODNOSIH RS S SLOVENCIM ZUNAJ MEJA". Glavni odbor KSK sodi, da bi to skupno razmišljanje imelo pozitivne organizacijske učinke v slovenskem društvenem življenju v Kanadi. Zato KSK vabi člane in člane drugih slovenskih organizacij .

Slavnostni govornik v drugem delu letošnjega srečanja bo univerzitetni profesor, pisatelj, prevajalec klasične literature, danes vodilni evropski klasični filolog, član številnih evropskih akademij, gostujoč profesor na evropskih univerzah, v letih 1999-2006 podpredsednik SAZU, pokončni Slovenec dr. Kajetan Gantar, ki bo govoril na temo: SLOVENŠČINA PRED IZZIVI TRETJEGA TISOČLETJA. V glasbenem delu programa bo nastopila mlada vzhajajoča operna zvezda – umetnica, članica Ljubljanske opere in nastopajoča umetnica na EVRO televiziji ALENKA GOTAR, ki bo predvajala: operne arije, slovenske samospeve in pesmi iz slovenske narodne in zabavne zakladnice. Na klavirju jo bo spremljala mlada pianistka Nastasija Žibrat.

Programu bo sledil prijateljski pomenek ob prigrizku in dobri kapljici.

Luči in sence ...ko ne bo več meja

Dr. France Habjan

Dober mesec dni po vstopu Slovenije v schengensko področje se je javno mnenje pri slovenskih manjšinah, to se pravi v Italiji, Koroški, Porabju in na Ogrskem, dodobra seznanilo z dejansko stvarnostjo. Schengen je odpravil v glavnem vidni nadzor na notranjih mejah področja, vendar pa nadzor varnostnih organov na državnem ozemlju ostaja. Nadzor se bo izvajal manj vidno nad določenimi osebami na določenih mednarodnih prehodih, zato oblasti

opozarjajo, da morajo ljudje, ki potujejo preko mednarodnih prehodov, imeti pri sebi veljaven osebni dokument. Schengenski varnostni organi so že pred časom ustvarili osrednji sodobni informacijski sistem s sedežem v Strasbourgu, kjer hranijo tudi podatke o določenih osebah in predmetih. Odprava nadzora med mejami pa je Slovincem ustvarila enotni kulturni prostor s svobodnim pretokom kulture, gospodarske in turistične dejavnosti. Da bi se resnično

dobro prepričali, kaj se dogaja sedaj po slovenskih manjšinah, pa se je treba seznaniti z mnenjem njihovih javnih družbenih in manjšinskih strokovnjakov. Podoba je, da kakšnega posebnega pozitivnega premika še ni opaziti niti na Koroškem niti v Porabju, medtem pa je slovenska manjšina v Italiji zelo delavna in se praktično dnevno sooča in ubada s schengenkim izzivom, ki tudi za njo ni tako enostaven.

V Ljubljani sta se 14. januarja srečala predsednik Slovenije dr. Danilo Turk in predsednik Italije Giorgio Napolitano. Oba sta dala velik poudarek ustvarjanju dobrih sosedskih odnosov, hkrati pa je Napolitano čestital slovenskemu predsedniku rekoč: "Počaščen sem kot prvi tuji predsednik, ki se srečujem z novim predsednikom Slovenije, ki je v tem času prevzela predsedovanje EZ". To je bila modra izjava državnega predsednika Italije. Pred časom se je v Gorici in Ljubljani mudil tudi predsednik italijanske vlade Romano Prodi, ki je arhitekt prijateljskih odnosov med obema državama, ki je prejšnje poletje odobril zaščitni zakon 32 občinam.

Kaj slovenska manjšina pričakuje? Pozitivno je dejstvo, da je postala sestavni del slovenskega naroda in prav v tem dejstvu bo njena pogajalska vloga pri ustvarjanju dobrih mednarodnih odnosov med dvema državama. Slovenski gospodarski jasnovidci v Italiji vidijo možen porast gospodarske dejavnosti in izmenjave med obema državama. Upajo, da se bodo hkrati razvijale tudi družbene in kulturne vezi. Seveda pa se je treba pri vsej tej rožnogledanosti sprijazniti z dejstvom, ki ga mnogi ne opazijo, da je s schengenom

tudi Italija pridobila svoboden gospodarski in kulturni dostop do italijanske manjšine v slovenski Istri, to se pravi v državi Sloveniji.

Italijanska manjšina v Sloveniji res ni številna, številni pa so istrski izgnanci (esuli) iz celotnega istrskega polotoka po drugi svetovni vojni. Italijanske oblasti so esule naseljevali ob obmejnem pasu, predvsem na slovenskem Krasu, na Goriškem, v slovenski Benečiji in seveda tudi po Julijski Krajini. Prav ta skupnost je vedno kalila mirno sožitje dveh narodov. Predsednika Sveta slovenskih organizacij v Italiji dr. Draga Stoka skrbi, da bi se v slovenskem obmejnem pasu pričelo naseljevati italijansko meščanstvo iz Trsta, Gorice in Julijske Krajine.

Še druga senčna stran schengena zavisi tudi od stabilnosti političnih režimov v sosednjih državah. Ko to pišemo, je prav v Italiji prišlo do vladne krize in možno je, da pride na površje nov politični režim, ki ga slovenska manjšina preveč dobro pozna iz preteklosti, in vse dosedanje manjšinske pridobitve bodo predmet sprememb. Pri teh spremembah bo glavni dejavnik prav esulska prisotnost na sedanjem obmejnem pasu. Tudi na Koroškem sedanja oblast nima poslušna do schengenskih pridobitev.

**Vesele velikonočne praznike želi
vsem Slovenkam in Slovencem**

Stane Kranjc

član Sveta Vlade RS za Slovence
po svetu - Kanada

Program Svetovnega slovenskega kongresa za leto 2008

Poročilo pripravil K S K

Osnovno poslanstvo Svetovnega slovenskega kongresa je ohranjanje, povezovanje in razvijanje svetovnega slovenstva in s tem ustvarjanje enotnega slovenskega kulturnega prostora. V zadnjem desetletju je SSK postal izredno prepoznaven po organizaciji strokovnih konferenc rojakov iz domovine in iz sveta. Tako je do sedaj SSK organiziral družno s slovenskimi univerzami in stanovskimi organizacijami 14 konferenc zdravnikov, znanstvenikov, gospodarstvenikov, glasbenikov in arhitektov. Prav ta srečanja so bila priložnost za izmenjavo stikov in strokovnih izkušenj. Svetovni slovenski kongres je na osnovi teh izkušenj ustvaril evidenco o slovenskih intelektualcih po svetu. S konferencami je SSK spodbujal stanovske organizacije v Sloveniji v povezovanje s slovenskimi strokovnjaki v tujini. Udeležence teh konferenc slovenske fakultete pogosto vabijo na predavanja, na vodenje različnih delavnic, predvsem pa imajo slovenski mediji priliko, katere nikdar ne zamudijo, da udeležence konferenc povabijo na zanimive razgovore in jih s tem tudi predstavijo slovenski javnosti .

Ena najpomembnejših vlog the srečanj je približevanje slovenskih strokovnjakov v svetu s Slovenijo. To vlogo so že večkrat poudarile slovenske univerze, slovenske stanovske organizacije, predvsem pa predsednik slovenske vlade Janez Janša ter predsednik najuglednejše slovenske znanstvene ustanove Slovenske Akademije

Znanosti in Umetnosti, profesor dr. Boštjan Žekš. Srečanja dobivajo z leti vse več podpore tudi s strani države pri Agenciji za raziskovalno dejavnost. Republika Slovenija je upoštevala predlog SSK, da je k ovrednotenju raziskovalnih programov povabila tudi slovenske strokovnjake po svetu. Slovensko ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo je konference visoko ocenilo in izdalo odločbo, da ima SSK status društva v javnem interesu na področju znanosti.

V letu 2008 SSK načrtuje sledeče programe:

1) *I. Konferenco planinskih organizacij iz sveta in Slovenije* - SSK načrtuje program družno s Triglavskim narodnim parkom, Planinsko zvezo Slovenije, fakulteto za šport ter slovensko vojsko. Srečanje bo od 26. do 29. junija na Bledu v dvorani Triglavskega narodnega parka. Kongresni del bosta poleg številnih planincev obogatila tudi gornik Peter Skvarca iz Argentine ter prof. dr. Stanko Klinar, ki bo predstavil slovensko planinstvo in gorništvu. Na konferenci bo tudi govora o varstvu vrednot gora ter o uspehih Slovencev v svetovnem alpinizmu. Od 28. do 29. junija bodo vodeni pohodi in plezanje, v nedeljo, 29. junija bo s sveto mašo v planinah zaključek konference.

2) *III. Konferenca arhitektov in gradbenikov iz sveta in Slovenije* - to srečanje bo potekalo

v sredini meseca oktobra v Ljubljani, kjer bodo govorili o Plečnikovem simbolu slovenstva in o njegovi dediščini. Govora bo tudi o novi šoli arhitekture v Mariboru, saj je bila II. konferenca arhitektov in gradbenikov v Mariboru posredna vzpodbuda za njeno uresničitev in njen nadaljni razvoj.

3) *Svetovni slovenski kongres bo tudi letos dal precejšen poudarek na otroke in mladino na sploh.* Tudi letos bo tabor, namenjen mladini od 10. do 15. leta, potekal na Debelem rtiču pri Kopru, in sicer od 27. julija do 3. avgusta 2008. Tabor vsebuje razvedrilo in tečaj slovenskega jezika. Na povabilo SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE bo SSK sodeloval pri organizaciji srečanj slovenske mladine v ZDA ob priliki 80. obletnice zveze.

4) *Galerijska dejavnost* - Letos bodo razstavljali v prostorih SSK: Graciela Mravlje (Argentina), Roberta Faganel (Italija), Darinka Berginc (Švedska) in Desiree Copf (Nemčija).

5) *Pomoč pri pridobivanju slovenskega državljanstva* - SSK bo v ta namen oskrbel izdajo informativne zloženke.

6) *SSK sodeluje pri vračanju slovenskih rojakov v Slovenijo* in hkrati tudi pomaga pri nostrifikaciji spričeval in se zelo trudi pri iskanju zaposlitve, prvenstveno za povratnike.

7) *Slovenska konferenca SSK uveljavlja priznanje številnim slovenskim družinam v*

Sloveniji. Z letošnjim letom bodo v razpis vključene tudi slovenske družine iz tujine.

8) *Večeri izza Kongresa* - Kongres bo nadaljeval z večernimi predavanji o najrazličnejših zanimivih temah: o umetnosti, družbenem življenju, o zgodovinskih dogodkih itd.

9) *Posvet predsednikov Kanadsko slovenske gospodarske zbornice s predstavniki Gospodarske zbornice Slovenije.*

10) *Študija uresničevanja zakona o odnosih RS do Slovencev zunaj meja Slovenije*

Na tajništvu SSK na Cankarjevi 1 more vsakdo dobiti nadaljne informacije.

tel 386 1 24 28 558

fax 386 1 24 28 556

KANADSKI SLOVENSKI KONGRES

*želi vsem slovenskim rojakom v
Kanadi, po svetu in v domovini*

VESELO ALELUJO

Zgodba Martina in Rozalije Pušič

Cvetka Kocjančič

Martin in Zalka Pušič sta dobro znana v slovenski skupnosti; vedno sta prijazna in nasmejana in raztresata dobro voljo v vsaki družbi, posebej pa še v družbi svojih ožjih rojakov - Belokranjcev. Splošno je znano, da sta v pristnem slovenskem duhu vzgojila tri glasbeno nadarjene otroke, ki so s svojim odličnim slovenskim narodnim ansamblom zabavali Slovence po piknikih, svatbah in banketih skoraj tri desetletja. Manj znana pa je njuna življenjska zgodba, ki se tako rekoč razteza že na pet generacij kanadskih Slovencev.

Življenjska pot Martina in Zalke Pušič je bila vse prej kot lahka.

Rozalija in Martin Pušič

Martin se je rodil leta 1924 na mali kmetiji v Bušinji vasi nad Metliko. Kot veliko Belokranjcev v tistem času je tudi njegov oče nasedel lepim obljubam agentov, ki so iskali močne kmečke fante za delo v Kanadi in 1925. leta odšel v svet v upanju, da se kmalu vrne. Velika gospodarska kriza, ki je zajela Kanado nekaj let pozneje, mu

je prekrizala načrte, tako da ni mogel vzeti družine k sebi, pa tudi denarja za vrnitev ni imel. Tako je morala za Martina in njegovega brata mati sama skrbeti.

Martinu še ni bilo 17 let, ko je leta 1941 s prijatelji odšel v Nemčijo na delo. V Munchnu je dobil zaposlitev kot telefonski instalater. Z domovino je imel bolj malo stikov. Ko je dobil pošto, da je njegov brat na Rabu umrl, se je hotel vrniti v domovino. Ker je bila Bela krajina tisti čas pod italijansko okupacijo, je na italijanskem konzulatu zaprosil za potni list. Tam so mu odsvetovali vrnitev, češ da je v njegovem rojstnem kraju veliko partizanov. Mogoče je prav zaradi tega, ker se je hotel v tistem razburkanem vojnem času vrniti, postal sumljiv in tako so ga oktobra 1944, ko je delal pri BMW, skupaj z osmimi drugimi delavci aretirali in poslali v taborišče Dachau.

V taborišču je bil tri dni v karanteni, potem je moral na prisilno delo. Skupaj z drugimi ujetniki so ga vsak dan z vlakom vozili v predmestje Munchna popravljat železniško progo, ki so jo razdejevale bombe. Po treh tednih je obolel za tifusom. Pet dni je bil v nezavesti. Taboriščni zdravnik, češki ali poljski ujetnik, je lepo skrbel zanj, še bolj pa se je zanj zavzel bolničar, ki je bil po rodu Slovenec, doma iz Črnomlja. Ko je prišel k zavesti, so ga premestili v sobo za okrevanje, kjer je bilo kakih štiriindvajset ujetnikov, ki so bili tako slabotni, da se niso mogli postaviti na noge. Tam je ostal okoli tri tedne in Bog ve, kaj bi se z njim zgodilo, če ne bi prišli Američani in osvobodili taborišče.

Martin se takole spominja tistih dni: "Ko

so okoli taborišča začele padati bombe, je med zaporniki nastal velik preplah, dokler nismo uvideli, kaj se dogaja. Potem je v taborišče prišlo osebje Rdečega križa in nam začelo deliti hrano. Vsak ujetnik je dobil hlebec kruha in kilogramsko konzervo svinjskega mesa. Sestradani ujetniki so jedli kot volkovi, tako da jih je 160 pomrlo tisti večer, ker so jim popokali želodci. Drugi dan so nas Američani s posebno dieto počasi privajali na suho hrano. Tri tedne smo bili v taborišču pod ameriško kontrolo, potem pa se je začela repatriacija. Američani so nas naložili na kamione in nas odpeljali v veliko kasarno v Münchnu. Čeprav so tam z mano bolj humano ravnali, nisem mogel zdržati za ograjo. Po treh dneh sem s prijateljem pobegnil iz kasarne in se peš napotil k rojaku Brajkovcu, pri katerem sem imel spravljene svoje obleke še iz časa, ko sem delal v Münchnu. Prišli so še drugi prijatelji in mi postregli z raznimi dobrotami.”

Še veliko drugih bolj bolečih spominov je Martinu ostalo na tisti čas, a o tem nerad govori.

Iz Münchna se je z jugoslovanskim transportom vrnil v domovino. Na uradu za repatriacijo v Ljubljani je delal njegov ujec in ko je dobil spisek vračajočih ujetnikov, je takoj javil Martinovi mami, da je njen sin živ in da se vrača domov. Po vrnitvi so bili ujetniki tri tedne pod vojaško kontrolo v Begunjah. Ker je odšel v Nemčijo še preden se je začel oborožen odpor proti okupatorju, z oblastjo ni imel problemov in je dobil vojaško izpustnico. Tri tedne je bil doma, potem so ga vpoklicali v vojsko, ker se je situacija na jugu zaostрила. Namreč, potem ko je Tito prekinil stike s Sovjetsko zvezo, je

obstojala resna bojazen, da bi Rusi napadli Jugoslavijo iz Albanije. Pet tednov so v vojni pripravljenosti čakali v Makedoniji. Od tam je bil premeščen v Osijek, kjer je opravil tečaj za telegrafista. Ker je bil na pol levičen, je lahko obenem pisal in oddajal sporočila, zato je bil pri tem delu zelo hiter. Lahko bi si ustvaril vojaško kariero, pa ga je vleklo domov, kjer je mama sama obdelovala kmetijo.”

V svoji rodni Beli krajini je spoznal Rozalijo Jelenič in med njima se je takoj vnela ljubezen.

Zalka je bila doma iz Semiča. Oče je imel gostilno in mesarijo, največje bogastvo pa so mu bili otroci. V zakonu s prvo ženo se mu je rodilo 18, z drugo ženo pa 7 otrok. Štirinajst jih je že v otroštvu pomrlo, predvsem zaradi španske gripe. Zalka je bila iz drugega zakona, med mlajšimi, in ji je bilo komaj dvanajst let, ko ji je umrl oče.

Zalka se je po vojni preselila v Ljubljano, kjer je dobila zaposlitev v tiskarni. Za Jožefovo, ko je bilo v njeni fari veliko praznovanje, je prišla domov pomagat v gostilno. Tam jo je Martin srečal in se vanjo zaljubil in tako sta se 22. aprila 1950 poročila.

Zalka se je priselila na Pušičevo kmetijo in v štirih letih se jima je rodilo troje otrok, sinova Martin in John ter hčerka Majda. Martina je vleklo v Kanado k očetu. Ker je Zalka podprla njegovo odločitev v prepričanju, da bo po nekaj letih odšla tudi ona z otroki za njim, je 1954. leta ilegalno pobegnil v Avstrijo. Na meji so ga ujeli in poslali v Ljubljano, kjer je za ta svoj pregrešek presedel štiri mesece v zaporu na Miklošičevi cesti. Po prestani kazni je

odšel v tujino po redni poti, s potnim listom do Nemčije. Pristal je v taborišču, kjer je zaprosil za preselitev v Kanado. Dali so mu začasno delovno dovoljenje in potni list za tujce. Ko je imel že vse dokumente urejene, je dobil od doma sporočilo, da je žena zbolela. Vrnil se je v domovino, kjer je v novomeški bolnišnici najprej obiskal ženo, potem pa je zbral otroke, ki so živeli pri sorodnikih, in doma skrbel zanje, dokler ni žena okrevala. Potem je šel nazaj v Nemčijo in ponovno začel urejati dokumente za preselitev v Kanado.

Ladijsko karto mu je oče poslal, sam pa si je kupil železniško karto do LaHavra. Vožnja z vlakom do LaHavra je bila dolga, poleg tega pa ga je morila obupna vročina.

V Halifaxu so mu na imigracijskem uradu dali železniško karto za vlak in dvajset dolarjev, ki jih je oče moral priložiti karti.

Na železniški postaji sta ga pričakala oče in očetov prijatelj. Le-ta je v roki držal slovenski slovar, da bi ju Martin lažje prepoznal. Prej kot prijatelja s slovarjem je Martin ugledal očeta. Bil mu je tako podoben, da ga je kar naravnost vprašal: "Ste vi gospod Pušič?"

"Si ti Martin?" mu je odvrnil in tako sta se po dolgih letih srečala oče in sin. Med vožnjo do doma mu je oče rekel: "Ti veš, da imam sedaj drugo ženo. Prosim te, ne delaj problemov, da se ne bomo kregali."

"Ne skrbite, oče," mu je odvrnil Martin. "Nisem vas prišel obsojati. Tudi v breme vam nočem biti. Ko bom dobil delo, vam bom plačeval hrano in stanovanje, in poskušal se bom čimprej postaviti na svoje noge."

Martin se je le s težavo navajal na hrano,

ki mu jo je kuhala očetova žena, po rodu Škotinja.

Po šestih mesecih je Martin omenil očetu, da bi rad dobil v Kanado ženo in otroke. "Če je tako, potem si stanovanje kje drugje poišči," mu je odgovoril oče, ker ni želel naprtiti svoji ženi dodatnega dela, toda pozneje se mu je opravičil in mu zagotovil, da bo tudi njegova družina dobrodošla.

Martin je bil presrečen, ko je prišla žena z otroki za njim. Oče kar ni mogel verjeti, da so otroci tako mirni. Sin Martin je bil tedaj sedem let star, John šest in pol, Majda pa štiri. Živeli in jedli so vsak zase, le kadar je iz Martinovega stanovanja prav posebno lepo dišalo po domači hrani, se jim je oče pridružil.

Šest mesecev so živeli v očetovi hiši, potem pa so si našli stanovanje pri Tonetu Zupančiču. Oče pa je imel tisti čas že drugačne načrte za svojo hišo. Ker je bila na trasi predvidene podzemne železnice, jo je za dober denar prodal, sam pa se je odselil v Port Colborne.

Martin je imel redno delo v Canada Packers in je kmalu dobil še mamo v Kanado. Tako se je lahko tudi Zalka zaposlila, mama pa je prevzela varstvo otrok. Delala sta vsak v svoji izmeni in sta se tako rekoč samo na vratih srečevala, ko je šel eden na delo, drugi pa z dela. "Prvih deset let sem zelo težko delal," se spominja Martin. "Za vse praznike sem moral delati, pa nikoli nisem ugovarjal. Če sem le imel možnost, sem delal nadure. Naslednjih dvajset let je bilo lažje. Delal sem ob tekočem traku. Vsako uro je šlo mimo mene 500 svinjskih glav. Vsak delavec ob traku je imel odrejeno mesto za

obrezovanje. Samo jaz sem na dan narezal do 600 kg mesa.”

Z očetom so še vzdrževali stike in so ga večkrat obiskovali. Martinova mati ga ni želela videti. Preveč je bilo bolečih spominov, da bi na novo odpirala rane. Poskušala je razumeti njegovo situacijo in ga ni obsojala, saj ni bil edini slovenski izseljenec, ki mu je gospodarska kriza prekrizala načrte in razkopala zakon. Oče se je na stara leta večkrat zjokal zaradi tega, ko je obujal spomine na tisti čas, ko so romali po širni kanadski deželi brez penija v žepu in iskali delo. Obešali so se na prenatrpane vlake in če so imeli srečo, da jih sprevodniki niso opazili in spodili, so se tako selili iz kraja v kraj, tu pa tam dobili za tri dni delo pri kakem kmetu, da so si lahko kupili kruh za preživetje.

Martinovi otroci so se hitro vživeli v kanadsko družbo. V šoli so dobro napredovali, kazali pa so tudi glasbeno nadarjenost. Martin in John sta obiskovala Fujsovo glasbeno šolo, po Fujsovi smrti pa ju je poučeval Matija Lebar. Že v srednješolskih letih sta ustanovila svoj ansambel Veseli vandroščki. Okoli sebe sta zbrala še nekaj drugih slovenskih muzikantov, sestra Majda pa se jima je pridružila kot pevka. Ob spodbudi in podpori skrbnih staršev so otroci hitro uspeli na glasbenem področju. Tako predanost glasbi rodi le velika ljubezen do domovine, ki sta jo zakonca Pušič znala privzgojiti svojim otrokom. Ljubezen do slovenskega ljudskega izročila in narodno zavest pa sta Martin in Zalka Pušič privzgojila tudi svojim vnukom, ki so si sedaj že tudi začeli v Kanadi ustvarjati svoje družine.

Umrli je dr. Janez Drnovšek

V soboto, 23. februarja je na svojem domu v 58. letu starosti umrl bivši predsednik Slovenije in dolgoletni premier dr. Janez Drnovšek, ki je imel že od leta 1999 zdravstvene težave.

Janez Drnovšek je bil premier v času, ko je Slovenija v obdobju tranzicije prešla iz socialističnega v tržno gospodarstvo ter se pripravljala na vstop v EU in zvezo NATO, članstvo v obeh povezavah pa je dočakal kot predsednik države.

V obdobju osamosvajanja Slovenije je bil Drnovšek glavni pogajalec med slovenskim vodstvom ter vodstvom nekdanje Jugoslavije in vrhom Jugoslovanske ljudske armade. Julija 1991 se mu je uspelo dogovoriti za dokončen umik zvezne vojske iz Slovenije.

Drnovšek je kot predsednik države s svojim neodvisnim stališčem, drugačnim pristopom in opiranjem človekove duhovne dimenzije pustil pomemben pečat v slovenski zgodovini. Predsednik države Danilo Türk je ob smrti bivšega predsednika države v sožalnem pismu zapisal: “Njegovo delo je močno utrdilo ugled Slovenije v svetu. Drnovška smo v Sloveniji spoštovali in občudovali kot modrega politika, kot človeka širokih obzorij, kot uspešnega predsednika vlade in predsednika republike ter kot osebnost, ki je vložila svoje najboljše sposobnosti v naš skupni napredek in v prizadevanje za blaginjo državljanek in državljanov Slovenije.”

Slovenska vlada je ponedeljek, 25. februarja razglasila za dan žalovanja.

Celebrations in Honour of 500th Anniversary of Trubar's Birth

This year Slovenia will be honouring the man who wrote and published the first Slovenian books, thus laying the foundations for Slovenian written language and cultural development in general. Primož Trubar (1508-1586) was the central figure of Protestant Reformation in Slovenia. The main ceremony will be held at the Cankarjev dom arts centre in Ljubljana on Reformation Day, a national holiday observed annually on October 31.

The first two books in Slovenian language - the spelling-book "Abecedarium" and "Catechism" – were published in 1550 by Primož Trubar. He translated the entire

New Testament (1582) and the Psalms from the Old Testaments (1566). He inspired Jurij Dalmatin to translate and publish the first Slovenian translation of the Bible in 1584.

In all, Trubar published 22 books in Slovenian and two in German. The Slovenian books included poems, prayers, and theological interpretations as well as a book of Protestant regulations, "Church Order".

Trubar first used Gothic characters in his writings, but then switched to the Latin alphabet, which he modelled on German, but used special symbols with diacritical marks for Slovenian sounds. He based the language on the urban idiom used in Ljubljana, the provincial capital of the time.

His writings mark not only the beginning of Slovenian literature, but also paved the way for historical reporting, philosophical and theological writings as well as the first legal texts in the Slovenian language.

Moreover, he actually put in public use the name Slovenians for the people living in the land that is now Slovenia. From then on these people were considered as a single nation, regardless of the provincial and administrative borders that separated them at the time. According to dr. Igor Grdina of the Institute of Cultural History at the Slovenian Academy of Sciences and Arts (SAZU), Trubar is a key figure of Slovenian cultural history and in many aspects a major historical personality.

By creating the national written language, Trubar created an instrument of expression and

communication that connected Slovenians in time and place regardless of their differences. Trubar is also one of the great European reformers. Like Martin Luther (1483-1546), the founder of Protestantism, he advocated the development of education not only in religious, but also in secular matters, Grdina says. "Although his books were banned as of 1596, his writings were an inviting example for many authors even after Protestantism was suppressed in most of the Slovenian lands (1600-1628)," Grdina says referring to later Catholic men of letters.

The work, life and the milieu this great man lived in will be showcased at the National Museum in Ljubljana in March, while the SAZU will mark Trubar's quincentenary with an international

symposium on languages and identities in June.

Among the many events, a panel put on at the end of May in Maribor will parallel Trubar's achievements with the alleged decline of the printed word in the face of modern communication technologies. "Trubar and the Internet" will examine the path Slovenians have taken from the beginning to the end of "Gutenberg's galaxy".

The 500th anniversary of Trubar's birth has made it onto the UNESCO list of anniversaries, while the jubilee year will also be marked by a special memorial coin. One million EUR 2 coins bearing Trubar's image are to be put into circulation in May.

Novice

Nov zakon o lovu - V Sloveniji je bil sprejet nov lovni zakon, ki bo omogočal lovskim družinam, da bodo lahko še naprej izvajale lov vsaj še dvajset let, kolikor bo trajala koncesija, pri drugi podelitvi lovne pravice pa bo imela prednost tista lovska organizacija, ki bo imela v svojih vrstah več lastnikov zemljišč in gozdov na območju lovišča oziroma več ljudi s stalnim bivališčem na območju lovišča. Zakon je le za las šel skozi parlamentarne volitve. Lovci so z njim zadovoljni, lastniki kmetijskih zemljišč in gozdov pa ogorčeni in zato napovedujejo novo pritožbo na ustavno sodišče in tudi prvo v Strasbourgu. V Sloveniji je okoli 80 odstotkov gozdov v privatni lasti in tako bo po novem zakonu 350.000 lastnikov moralo čakati dvajset let,

da bodo sami dobili lovno pravico, ki jo bodo do takrat uživali lovci.

Nova osebna (in zdravstvena) izkaznica - Slovenska vlada je potrdila predlog novel zakonov o osebni izkaznici in o potnih listinah. Novo osebno izkaznico s čipom bodo lahko občani uporabljali tudi kot zdravstveno kartico. Občani se bodo lahko sami odločali, če hočejo navadno osebno izkaznico ali izkaznico s čipom, ki jo bodo uporabljali obenem tudi kot zdravstveno izkaznico. Z novo izkaznico naj bi se povečala varnost in zmanjšala možnost zlorab.

Predsednik Türk pri papežu – 6. februarja letos je predsednik Slovenije Danilo Türk obiskal Rim, kjer se je na povabilo

italijanskega kolega Giorgia Napolitana udeležil slavnostnega koncerta Slovenske filharmonije ob začetku slovenskega predsedovanja EU. Pred tem pa ga je v Vatikanu sprejel papež Benedikt XVI, predsednik Napolitano pa ga je gostil na kosilu v predsedniški palači. Pred Türkom so bili januarja pri papežu slovenski škofje, lani novembra pa je papež sprejel predsednika vlade Janeza Janša. Sredi januarja pa je bil na uradnem obisku v Sloveniji tudi predsednik Italije Giorgio Napolitano.

Prešernove nagrade – V Mariboru so 8. februarja slovesno podelili Prešernovi nagradi za življenjsko delo književniku in književnemu prevajalcu Janezu Gradišniku in oblikovalcu Miljenku Liculu, ki je med drugim oblikoval tudi tolarje, slovenski potni list, osebno in zdravstveno izkaznico. Nagrade Prešernovega sklada so prejeli Primož Čuk za pesniško zbirko Delo in dom, gledališki režiser Sebastian Horvat za gledališke režije v zadnjih dveh letih, intermedijska umetnica Ema Kugler za film Le Grand Macabre, hornist Boštjan Lipovšek za umetniške dosežke na glasbenem področju v zadnjih dveh letih, igralec Uroš Smolej za vlogo Konferansjeja v uprizoritvi Mestnega gledališča ljubljanskega, skladatelj in zvokovni umetnik Bor Turel za skladateljski opus zadnjih dveh let.

Kopraska luka – V koprski luki so začeli s podaljševanjem prvega pomola. Do konca leta naj bi zgradili 146 metrov dolgo in 34 metrov široko obalo. Celotna investicija je vredna 50 milijonov evrov. S podaljšanjem pomola bodo lahko podvojili

pretovarjanje zabojnikov od 300.000 na 600.000 kontejnerskih enot. Kot kaže, se bo do leta 2010 na območju Evrope promet z zabojniki povečal za več kot sto odstotkov. **Katoliška univerza v Ljubljani** – Slovenska škofovska konferenca namerava še letos ustanoviti v Ljubljani Katoliško univerzo. Ljubljanski pomožni škof dr. Tone Jamnik je pred kratkim obiskal ZDA, kjer je imel uspešne pogovore na jezuitski univerzi Boston College in na sloviti univerzi Harvard. Obe univerzi sta obljubili sodelovanje.

Povečanje števila nedonošenčkov – V ljubljanski porodnišnici se je lani rodilo 6128 otrok, od tega preko 800 prezgodaj rojenih. Tam se rojevajo najbolj rizični otroci. V porodnišnici so zaskrbljeni predvsem zaradi pomanjkanja opreme, da bi zadovoljili potrebe, ker opažajo, da število rizičnih nedonošenčkov iz leta v leto narašča. Na ljubljanskem UKC se letno zdravi okoli 85 odstotkov nedonošenčkov s težo do 1000 gramov oz. 1500 gramov, ostali pa v Mariboru. Nedonošenčke s težo pod 1000 gramov zdravijo v Ljubljani, nedonošenčke nad 1000 gramov pa zdravijo tudi v Mariboru. Na UKC imajo v dveh sobah urejenih osem mest za intenzivno zdravljenje, nujno pa potrebujejo vsaj še dve opremljeni mesti (z inkubatorjem, monitorje za spremljanje življenjskih funkcij otroka in druge aparate ter opremo).

Razdelitev Slovenije na pokrajine - Po vladnem predlogu naj bi Slovenijo razdelili na 14 pokrajin: **Ljubljanska** (391.767 prebivalcev), **Štajerska** (237.393), **Gorenjska** (200.420), **Celjska**

(102.000), **Kamniško-Zasavska** (149.210), **Prekmursko-Prleška** (124.933), **Istrsko-Kraška** (118.416), **Goriška** (118.391), **Dolenjsko–Belokranjska** (108.534), **Ptujsko–Ormoška** (87.786), **Posavska** (77.032), **Koroška** (74.054), **Notranjska** (70.643), **Savinjsko–Šaleška** (61.500). Z decentralizacijo naj bi dosegli, da bi bila porazdelitev BDP bolj pravično razdeljena. Na nedavnem glasovanju v državnem zboru so poslanke in poslanci zavrnili ta pokrajinski zakon o ustanovitvi pokrajin. Vladna opozicija je mnenja, da je predvideno število pokrajin preveliko.

Umrli je škof dr. Franc Perko - V duhovniškem domu na Lepem potu v Ljubljani je 20. 2. 2008 v 78. letu starosti umrl upokojeni beograjski nadškof in metropolit msgr. dr. Franc Perko. Škof Perko je bil rojen na Krki, v duhovnika ga je posvetil škof Vovk, magisterij in doktorat pa je opravil v Rimu. Leta 1986 ga je papež Janez Pavel II imenoval za beograjskega nadškofa in prvega beograjskega metropolita. Po razpadu Jugoslavije je Sveti sedež na območju Srbije, Kosova, Črne gore in Makedonije ustanovil Mednarodno škofovsko konferenco sv. Cirila in Metoda, za njenega predsednika pa je bil imenovan Perko. Službo je opravljal vse do leta 2001.

Glasovanje Slovencev v tujini – Minister za javno upravo Gregor Virant razmišlja o tem, da bi bila pravila za glasovanje Slovencev, ki živijo v tujini, po pošti spet taka, kot je bilo poprej, ko so volili le tisti, ki so za to izrecno izrazili željo. Kot pravi, se je število glasovnic iz tujine povečalo

za relativno zelo majhno številko. Pred predsedniškimi volitvami je državna volilna komisija poslala v tujino skoraj 40.000 glasovnic na vse znane naslove v volilnem registru Slovencev v tujini. Ocenjujejo pa, da je še vsaj 29.000 Slovencev v tujini, za katere nimajo naslovov. Lani je volilno gradivo prejelo 39.900 oseb, ki gradiva niso zahtevale, in 4.962 oseb, ki so izrecno želele voliti. Virantova izjava je naletela na veliko nasprotovanje s strani vlade in nekateri so zahtevali celo njegov odstop.

Castro uradno odstopil – Enainosemdesetletni kubanski predsednik Fidel Castro se je po petdesetih letih vladanja in po devetnajstih mesecih okrevanja po težki bolezni odločil, da zaradi bolezni želi odstopiti s predsedniškega mesta. Politični opazovalci menijo, da ga bo na volitvah po vsej verjetnosti zamenjal njegov brat Raul, kateremu je Fidel zaupal oblast v času svoje bolezni. Če bo tako, se na Kubi ne bo veliko spremenilo.

Nov zakon za prehod ameriške meje – Z 31. januarjem je stopil v veljavo zakon, da morajo ob prehodu ameriško-kanadske meje vse osebe, starejše od 19. let, imeti pri sebi dokaz državljanstva, bodisi potni list ali dva druga dokumenta (rojstni list ali državljanjsko karto in vozniško dovoljenje ali kak drug dokument).

Neodvisnost Kosova – Kosovska skupščina je na izredni seji 17. februarja 2008 sprejela deklaracijo o neodvisnosti, ki so jo poslanci sprejeli soglasno. Na razglasitev neodvisnosti so se v Srbiji in Rusiji odzvali ostro, številne države pa so že priznale neodvisnost Kosova.

The Spaces that Define Us

Anne Urbančič

Ted Kramolc self-portrait

Space especially attracts artists, authors and architects. Space invites them to cover it, fill it, and experience it. When an artist starts a painting, he cannot stop, not until he feels deep inside that the space of his canvas has given him back visually what he has spent long hours putting into it through his unique vision and stubborn determination. It's all or nothing. If the artist should change his mind somewhere in the middle of making his work come to life, and if he should decide to repaint the space carefully to produce another image, the phenomenon is known as *pentimento* or repentance. But Ted Kramolc, artist, author and also architect, does not rework the events and feelings that make him who he is. There are no regrets, even if life has not always been easy.

He invites me to his home for this interview. As we talk, the faces of people from all walks of life watch us silently but intently from their frames, and benevolently guide the conversation. The feisty Scottish woman with the fiery red hair, the defiant teenager who mocks a saucy pout in our direction, the shy Chinese lady, the handsome youth who reminds me so much of another painting done centuries ago. Their colours clamour for attention; their shapes confront the viewer directly. The delicate nuances of European impressionism are not here. These canvasses gaze at me, frank and direct. Ted calls them the faces of people born in freedom. His artistic sensibility makes him more than aware of this, for his has not always been a story of freedom.

Kramolc is a well established artist, a recognized and respected name whose numerous works can be seen in the National Art Gallery (Ottawa), at the Art Gallery of Ontario, at the Art Gallery of Hamilton and elsewhere in Canada and in Slovenia. His biography is easily available: born in 1922, son of the highly regarded ethnomusicologist Luka Kramolc, brother of Arizona medical doctor Nicholas. His schooling is as painter and also as an architect. Furthermore, he is an author of renown, and was short-listed in 2003 in Slovenia for the Kresnik Award for best novel of the year for his work entitled *Tango v svilenih coklah* (Tango in Silk Clogs). Having grown to manhood in Slovenia, he was displaced after the war and came to Canada in 1948, having spent 3 years in Austria. He has lived most of his life in Toronto where, now a widower with two

grown sons, he continues to teach painting, to paint and to write.

What a nice compact little description of his life! But actually, Ted Kramolc is somewhat averse to compact little descriptions. He lives his life in all the stuff found between the organized, polished objective facts of a brief biographical entry such as the one I've typed above. For example, knowing that he had studied architecture will not reveal a far more important facet of his personality: spaces are what define him and what he loves. He sees Canada and Slovenia in these terms: Slovenia is a nice, enclosed, controlled space: neat houses, charming hills and mountains carefully distributed among lakes, rivers and meadows. But Canada demands a different perspective: wild untamed forests, grand expanses of never ending prairie, savage peaks of solid rock. Nature in Canada is writ large: immense, enormous, and uncaring. Yet breathtakingly beautiful. When Kramolc arrived at Pier 21 in Halifax as a 26 year old immigrant, he travelled west working on the railways for the CNR: northern Ontario, Saskatchewan, Alberta and British Columbia became his temporary homes. Alberta and British Columbia in particular cast their spell on him with their colours, their spaces, and their aggressive attitude. Out in the uncivilized bush, before the Trans Canada Highway wound its serpentine asphalt through the harsh landscape, he felt immediately how insignificant he was compared to the powerful territory through which he walked. True, it did allow glimpses of softness, seen in the white wisps of early snow on tall spindly northern tree branches which he captured in one of his

paintings and in his drawings. But even in this, the space remained uncaring about human intervention. In Slovenia and in Slovenians Ted saw a sentimental national picture of ordered details, even as poet Ivan Cankar had envisaged years earlier in his works. On the other hand, the raw western provinces portrayed the strength, verve and determination of Canada. Enthralled by what he experienced, Ted decided to return to Toronto to pursue a degree in Art at the Ontario College of Art and Design. He had studied with eminent Slovenian teachers and artists but he wanted to perfect his technique. How disappointed he was by what he found in Toronto. Toronto was full of people all divided into little groups and factions: he preferred the BC forests and mountains, the prairies. He longed to hear and see the Northern Lights teasingly dance their mysterious pavane of lights, accompanied by their strangely beautiful music. He marvelled at how explicitly he felt the weight of 40 million years of rock supporting him as he sat on the huge granite expanses. What 40 million years means, he wondered. What am I doing here and why, he interrogated himself. "In these places, you can feel that man means nothing", he observes; "it is clear here that the Canadian landscape doesn't need humans at all". He stayed in Toronto, however; he bought a home, married, and raised his twin sons. He became a Canadian. "I love Slovenia", he tells me, "but I am a Canadian". The faces of his portraits would agree, I think. The large, robust brush strokes, the deep, intense colours, these too betray the Canadian side of his soul. Yet, he will admit that it was extremely difficult psychologically to take

on a “Canadian” perspective. In his heart beat the poetry of all Slovenians, whom he considers natural poets. As a young man, he had felt somewhat betrayed by Slovenia for the exile it had imposed on him through the difficult post-war circumstances that irrevocably and unfeelingly changed his life. He wondered how a people so filled with exquisite poetry could not see the contradictions that politics had forced upon them. He grieved because he belonged to a generation that had never lived a carefree youth.

Ted’s most recent project is another novel in Slovenian. The novel deals with themes of identity and belonging. Ted writes in long hand. Sometimes the English language takes over as he writes, and he allows it. The Slovenian will replace it later. The novel is about two brothers, one a gypsy and the other, somewhat younger, adopted by the clan. The younger eventually makes his way to Canada, establishing a new life there. Years later, the two brothers meet again; the younger, seeing in the older elements of life now repugnant to him, is haunted by his past. Which self is his true self: the unruly gypsy of untamed spaces or the urbanized gentleman? This, of course, is Ted’s question about himself as well. He reveals that he is somewhat anxious for this novel, and yet, there is in him a confidence about the human honesty of his story. This book is like a new canvas for him. And once again, as with his paintings, for Ted Kramolc there will be no pentimento. In this story of persecuted and driven restlessness, Kramolc finds a certain place of peace, even as the poet Raymond Carver had found it in verses that Kramolc loves:

*“And did you get what
You wanted from this life, even so?
I did.
And what did you want?
To call myself beloved, to feel myself
beloved on the earth.”*
(From Last Fragment)

Ted Kramolc has only one of many many stories in the Canadian Slovenian community. The CSHS gives all Canadian Slovenians an opportunity to cherish their stories forever. You can help carry on the important work of the CSHS volunteers by becoming a member or by donating documents and artifacts of your own or your family’s immigration history to the Archive. We are members of the Archives Association of Ontario (AAO) and of the Canadian Oral History Association (COHA) Look for us at community events. Our Kdo Smo? Program looks to identify Canadian Slovenians in numerous group pictures. Our Povejte Nam Kaj Program tapes the stories of arrival in Canada. Our next session for taping oral histories will take place in the Dom Lipa Auditorium on Sunday March 30, 2008 from 1-5pm. Sign up with the archivist to tell your story as well. This year we will also be expanding our program to other communities. Watch for us. For more information about joining our volunteers, or to donate articles to the archives, contact the CSHS at: Canadian Slovenian Historical Society c/o Dom Lipa, 52 Neilson Dr., Etobicoke ONT M9C 1V7 or by email: cshs@look.ca Or email the archivist, Nichole Vonk: vonkn@smh.toronto.on.ca or nickvonk@hotmail.com

Spored prireditev Od 2. marca do 31. maja 2008

Datum	Prireditelj	Kraj	Prireditev	Tel. številka
Marec 2	Misijonski krožek	Brown's Line	Tombola	416-255-2721
9	H in P Krek	Brown's Line	Občni zbor	905-544-2464
29	PS Planika in Mladi Glas	Brown's Line	Banket	416-712-8020
29	Lipa park	St. Catharines	Miss Slovenia banket	905-685-8103
30	KSK	Brown's Line	Kulturna proslava	905-544-1471
April 12	Lipa park	St. Catharines	Gostovanje skupine iz Slovenije - banket	905-685-8103
19	Belokranjski klub	Brown's Line	Jurjevanje - banket	905-238-9258
26	Slovenski park	Hwy. 6	Spomladanski banket	905-934-2557
Maj 3	Lipa park	St. Catharines	Banket - Materinski dan	905-685-8103
3	Holiday Gardens	Pickering	Spomladanski banket	416-282-4050
4	Bled	Beamsville	Banket - Materinski dan	905-563-1500
19	Lipa park	St. Catharines	Niagara Folk Arts Festival	905-685-8103
31	Slovenian Canadian Scholarship Fund	St. Catharines (Lipa park)	Scholarship golf kosilo	905-333-5813

Poslušajte Glas kanadskih Slovencev

vsako nedeljo ob 5h do 6h zvečer
v Torontu in okolici na valovni dolžini 100.7 FM,
drugod po svetu pa nas lahko slišite po Internetu
na spletni strani www.chinradio.com/fm1007.html

Oglejte si tudi našo spletno stran
www.theslovenian.com

With Krek All You Need is a Pen...

FREE CHEQUES

*and MUCH MORE When You Open a
New Personal Chequing Account!*

*For a LIMITED TIME ONLY, enjoy
FREE standard personalized cheques
when you open up a new personal
chequing account. The convenience
and benefits are impossible to ignore!*

- **No monthly fee.**
- **No charge chequing.**
- **Unlimited INTERAC®
purchases.**

**KREK SLOVENIAN
CREDIT UNION**

www.krek.ca

Helping you build a solid foundation

*no bricks were harmed in the creation of this advertisement.

Become a member today!

Main Office

725 Brown's Line
Toronto, ON M8W 3V7
Tel: 416-255-1742

Manning

611 Manning Ave.
Toronto, ON M6G 2V9
Tel: 416-531-8475

Hamilton

23 Delawana Drive
Hamilton, ON L8E 3N6
Tel: 905-578-7511

Toll Free 1-866-SCU-1742